

Život Cirkvi

Ročník 18

23/2011

**Staré Hory: 300. výročie nájdania
milostivej sochy Panny Márie**

Ako obhájiť ľudskú dôstojnosť

Minulý týždeň navštívil Slovensko na pozvanie Konferencie biskupov Slovenska predseda Pápežskej rady pre pastoračiu zdravotníkov, Mons. Zygmunt Zimowski. Stretol sa so slovenskými biskupmi, predniesol Laudatio z príležitosti životného jubilea Mons. Františka Tondru, navštívil ministra zdravotníctva a predniesol dva zaujímavé príhovory. Jeho srdečnosť spojená s neustálou výzvou, aby si starostlivosť o chorých zachovala ľudskú tvár, pôsobila ako balzam v situácii, keď sa mnohí zdravotníci a pacienti domnievajú, že kríza v zdravotníctve sa neustále prehľbuje. Intenzívne sa hovorí o redukcii lôžok, zatváraní oddelení, nových poplatkoch v nemocniciach. O potrebe radikálnej zmeny v slovenskom zdravotníctve nikto nepochybuje. Ako však zdôraznil Mons. Zimowski, zdravotníctvo plní svoju úlohu nielen vtedy, keď poskytne všetku dostupnú starostlivosť pacientovi, ale ak zároveň rešpektuje dôstojnosť každého človeka v jeho celistvosti. Predseda pápežskej rady zároveň zdôraznil, aké dôležité je venovať sa pastoračii nielen pacientov, ale aj samotných zdravotných pracovníkov: lekárov, zdravotných sestier, farmaceutov. Rozvoj vied a život v liberálnej spoločnosti produkujú veľa tém a otázok, na ktoré treba nachádzať odpovede. Návšteva Mons. Zimowskeho len potvrdila, že vzdelávanie má ísť ruka v ruke s pastoračným nasadením a stálou formáciou.

V kontexte odkazu tejto udalosti vyznieval zvláštne tzv. Dúhový pochod, v ktorom niektorí aktivisti žiadali zrovnoprávnenie homosexuálov. Je ťažké rozumiť argumentu, že nemožnosť uzatvárať registrované partnerstvá sťažuje týmto ľuďom život. Je veľa dôvodov, pre ktoré nie je správne takýmto požiadavkám vyhovieť. Pre kresťanov sú najsilnejším argumentom Sväté Písmo a Tradícia. Homosexuálne správanie vždy vnímali ako veľkú nezriadenosť, ktorá človeka vylučuje z Božieho kráľovstva. Takéto úvahy sú však chybné aj

z iných dôvodov. Spoločnosť môže prežiť, ak má zdravé fungujúce rodiny, v ktorých vyrastajú deti. Každý schválený zákon nesie v sebe aj mravný náboj, keďže definuje správanie, ktoré je dovolené a zakázané. Nie je v záujme akejkoľvek spoločnosti, aby prostredníctvom právnych noriem vytvárala dojem, že je jedno, či ľudia žijú v manželstve alebo v registrovanom partnerstve. Dúhové pochody, aký bol naposledy v Bratislave vytvárajú dojem diskriminácie, ktorá v skutočnosti neexistuje. K podpore tohto podujatia sa pridali aj viaceré zahraničné ambasády. Organizátori pochodu sa netajili, že sa mobilizujú nielen kvôli partnerstvám, ale aj budúcej adopcii detí. Je škandalózne, že svojou podporou sa pod tieto požiadavky podpísali aj veľvyslanci krajín, ktorí doma nič také nemajú. Avšak jedno sa zdá byť pravdou. Požiadavky homosexuálov síce vnášajú do spoločnosti rozklad a takto ohrozujú chápanie tradičnej rodiny, nie sú však jej najväčším ohrozením. Za tie tisíce rozvodov a nemanželských detí, za spolužitie mužov a žien bez sobáša asi naozaj nemôžu.

Vážení poslucháči! Konferencia o etike v zdravotníctve za účasti Mons. Zygmunta Zimowskeho sa konala v ten istý deň ako Dúhový pochod. Katolícka cirkev nehovorí o diskriminácii homosexuálov, ale o význame rešpektovania dôstojnosti každého človeka. Každý človek je stvorený na Boží obraz a povoláný k svätosti a k životu podľa Desatora. Bolo by veľkou chybou, keby sme podľahli nátlaku niekoľkých militantných aktivistov a liberálnych politikov a realizovali práva, ktoré vlastne ani nejestvujú. S ľuďmi inej sexuálnej orientácie treba jednať s úctou a porozumením. Bolo by však veľkým nepochopením kresťanského obrazu človeka a reálnych potrieb spoločnosti, keby sme mentálne a legislatívne postavili na jednu štartovaciu čiaru normu a úchylku.

RV, Anton Ziolkovský

Arcibiskup Záhrebu a predsedníčka vlády o návšteve Benedikta XVI. v Chorvátsku

Kardinál Josip Bozanić, arcibiskup Záhrebu a Jadranka Kosorová, predsedníčka vlády Chorvátskej republiky sa stretli v rezidencii arcibiskupského paláca v Záhrebe, aby zhodnotili návštevu pápeža Benedikta XVI. v Chorvátsku. Podľa tlačovej kancelárie arcidiecézy sa predsedníčka vlády a kardinál Bozanić zhodli na tom, že návšteva Svätého Otca vzbudila radosť, nádej a dôveru chorvátskeho národa, čo bolo zvlášť viditeľné počas stretnutia mladých ľudí so Svätým Ocom na Námestí Josipa Jelačića v sobotu, 4. júna. Kardinál a premiérka považujú návštevu pápeža za historickú udalosť veľkého významu pre posilnenie jednoty rodiny, spoločnosti a národa. Bola to udalosť mimoriadneho významu aj

ohľadom na proces plného začlenenia Chorvátska do Európskej únie. Kardinál Bozanić poďakoval predsedníčke vlády Chorvátskej republiky za vynikajúcu spoluprácu medzi Cirkvou a chorvátskou vládou pred i počas návštevy pápeža. Zvlášť ocenil prácu polície, vojenských a zdravotníckych služieb, ktorých pracovníci k tejto udalosti pristupovali profesionálne a s veľkou úctou k osobe pápeža a tým zdôraznili význam jeho návštevy. Predsedníčka vlády a kardinál sa tiež s vdáčnosťou vyjadrili o mnohých dobrovoľníkoch, ktorí sa ochotne zapojili do príprav návštevy pápeža a tiež o médiách, ktoré zabezpečili kvalitný prenos celej návštevy pápeža Benedikta XVI v Chorvátsku.

-pd-

19. apoštolská cesta pápeža Benedikta XVI. v Chorvátsku

Vatikán/Chorvátsko (4. júna, RV) – Pápež Benedikt XVI. začal v sobotu svoju 19. apoštolskú cestu v Záhrebe, v hlavnom meste Chorvátska, ktoré má milión dvesto-päťdesiat tisíc obyvateľov, z toho 89% katolíckeho vierovyznania. Záhreb ako arcibiskupské sídlo začalo písať svoju históriu už v roku 1093.

Rozhovor s novinármi počas letu do Záhrebu

Pápež Benedikt XVI. v rozhovore s novinármi počas letu do Záhrebu pripomenul, že v Chorvátsku bol už dvakrát a na vlastné oči videl zbožnosť chorvátskeho ľudu, ktorá – ako povedal – je veľmi „podobná bavorskej“. A bol veľmi rád, že mohol vidieť takúto „stelesnenú vieru, vieru žitú srdcom, kde sa nadprirodzené stáva prirodzeným a to prirodzené je osvetľované nadprirodzeným“. Mohol vidieť, že Chorvátsko, so svojou tisícročnou katolíckou históriou bolo vždy veľmi blízko Svätej stolici. Potom mohol zakúsiť, že v tejto krajine je veľmi „hlboké bratstvo vo viere, v ochote slúžiť Bohu skrze človeka. Je tu kresťanský humanizmus a pravdivý katolicizmus v zmysle otvorenosti všetkému, čo premieňa svet podľa vôle Stvoriteľa“.

Hovoriac o vstupe Chorvátska do Európskej únie poznamenal: „Zdá sa mi, že poslaním Chorvátska, keď vstúpi do EÚ, bude obnoviť jednotu v rozmanitosti. Európska identita je identita, ktorá nachádza svoje bohatstvo v rozmanitosti kultúr, ktoré sa zblížia v kresťanskej viere, vo veľkých kresťanských hodnotách. Vstup Chorvátska môže naproti akémusi abstraktnému racionalizmu posilniť bohatosť našej kultúry“. Svätý Otec tesne pred začiatkom svojej apoštolskej cesty povzbudil Chorvátov, že proces integrácie do EÚ je vzájomným procesom dávania a prijímania. Chorvátsko ponúkne niečo zo svojej histórie, zo svojho ľudského a ekonomického potenciálu a prijme niečo, čo rozširuje obzory, a to nielen ekonomické, ale aj kultúrne a duchovné.

Záhrebský arcibiskup kardinál Josip Bozanić spolu s prezidentom Chorvátskej republiky Ivom Josipovićom a Mons. Marinom Srakićom, predsedom Konferencie biskupov Chorvátska, privítali Svätého Otca tesne po prilete na medzinárodnom letisku, kde nasledoval uvítací ceremoniál. Po prejave prezidenta Josipovića predniesol svoj príhovor pápež Benedikt XVI.

„S veľkou radosťou prichádzam k vám ako pútnik, v mene Ježiša Krista. Srdečne pozdravujem celú milovanú chorvátsku zem a – ako nástupca svätého apoštola

Petra – silno objímam všetkých jej obyvateľov. Obzvlášť pozdravujem komunitu katolíkov: biskupov, kňazov, rehoľníkov a rehoľnice, veriacich laikov a hlavne rodiny tejto zeme, oživovanej ohlasovaním Evanjelia, nádeje života a spásy pre všetkých ľudí. Úctivo pozdravujem Vás, pán prezident republiky a všetky civilné a vojenské authority, ktoré sa tu dnes zišli. Pán prezident, ďakujem Vám za milé slová, ktoré ste mi adresovali a želám Vám všetko najlepšie k úlohe, ktorá Vám bola zverená a taktiež pre pokoj a prosperitu celého národa.

Túžim sa v tejto chvíli v myslí pripojiť k trom pastoračným návštevám, ktoré v Chorvátsku vykonal môj milovaný predchodca, blahoslavený pápež Ján Pavol II. a poďakovať Bohu za dlhé dejiny vernosti, ktoré spájajú vašu krajinu so Svätou stolicou. Je to už vyše trinásť storočí pevných a mimoriadnych vzťahov, osvedčených a upevnených v okolnostiach niekedy aj zložitých a bolestných. Tieto dejiny sú výrečným svedectvom lásky vášho ľudu pre Evanjelium a pre Cirkev. Už od počiatkov váš národ patrí do Európy a ponúka jej mimoriadnym spôsobom duchovné a morálne hodnoty, ktoré celé storočia formovali každodenný život i osobnú a národnú identitu jeho detí. Výzvy, ktoré vyplývajú zo súčasnej kultúry, charakterizovanej sociálnou diferenciaciou, malou stabilitou a individualizmom, ktorý uprednostňuje víziu života bez záväzkov a neustále hľadanie „privátneho priestoru“, vyžadujú presvedčivé svedectvo a iniciatívny dynamizmus k podpore základných morálnych hodnôt, ktoré sú koreňom sociálneho života a identity starého kontinentu. Dvadsať rokov od vyhlásenia nezávislosti a pri vigílii plnej integrácie Chorvátska do Európskej únie, ďaleká i blízka minulosť tejto vašej krajiny sa môže stať dôvodom zamyslenia pre všetky ostatné národy tohto kontinentu a pomôcť osobitne každému z nich – i celému zoskupeniu – k uchovaniu a oživeniu neoceniteľného spoločného dedičstva ľudských a kresťanských hodnôt. Kiež by tak tento drahý národ, pevný vo svojej bohatej tradícii, prispel k tomu, aby Európska únia v plnosti ocenila toto duchovné a kultúrne bohatstvo.

S mottom „Spoločne v Kristovi“, drahí bratia a sestry, prichádzam k vám osláviť Prvý národný deň chorvátskych katolíckych rodín. Tento významný okamih nech sa stane príležitosťou pre znovupotvrdenie hodnôt rodinného života a spoločného dobra, pre posilnenie jednoty, oživenie nádeje a nech vedie k spoločenstvu s Bohom, ktorý je základom bratského súžitia a sociálnej solidarity.

Už vopred zo srdca ďakujem všetkým tým, ktorí spolupracovali na príprave a organizácii mojej návštevy. Vo výzvach, ktoré stoja dnes pred Cirkvou i civilnou spoločnosťou, zvolávam na túto zem a jej obyvateľov orodovanie a pomoc blahoslaveného Alojzija Stepinaca, milovaného a cteného pastiera vášho ľudu. Nech sprevádza mladé generácie v živote v tej láske, ktorá viedla Pána Ježiša Krista k tomu, aby daroval život pre všetkých ľudí. Svätý Jozef, horlivý opatrovník Vykupiteľa a nebeský patrón vášho národa, spolu s Pannou Máriou, „Fidelissima Advocata Croatiae“, nech vám zabezpečí dnes i navždy pokoj a spásu. Ďakujem! Preložil: Ľubomír Rebek

Ďalším bodom programu bola návšteva v prezidentskom paláci a o 13.00 sa Svätý Otec premiestnil do sídla Apoštolskej nunciatúry, kde sa pred obedom uskutočnila audiencia predsedníčky vlády Jadranky Kosorovej. -jak-

Svedomie je svorníkom kultúrneho rokovania

Benedikt XVI. sa o 18. hod. stretol aj so zástupcami občianskej spoločnosti, svetom kultúry, vedy, ako aj s politickými predstaviteľmi, diplomatickým zborom a zástupcami cirkví. Stretnutie sa konalo v Národnom divadle, kde Svätý Otec predniesol nasledujúci príhovor:

„Som veľmi rád, že môžem vstúpiť do samotnej podstaty mojej návštevy práve stretnutím s vami, ktorí reprezentujete diplomatický zbor a kvalifikované oblasti chorvátskej spoločnosti. Srdečne pozdravujem každého z vás, osobitne významné inštitúcie, ktoré zastupujete: náboženské komunity, politické, vedecké a kultúrne inštitúcie, umelecký, ekonomický a športový sektor. Zo srdca ďakujem Mons. Puljićovi a prof. Zurakovi za zdvorilé slová privítania ako aj hudobníkom, ktorí ma prijali jazykom hudby, ktorý je skutočne univerzálny. Práve dimenzia univerzálnosti, ktorou sa vyznačuje umenie a kultúra, je toho istého druhu ako kresťanstvo a Katolícka cirkev. Kristus je plne človekom a všetko, čo je ľudské, nachádza v ňom a v jeho Slove plnosť života a významu.

Toto nádherné divadlo je symbolickým miestom, ktoré vyjadruje vašu národnú a kultúrnu identitu. Skutočnosť, že sa s vami môžem stretnúť tu, je ďalším motívom duchovnej radosti, pretože Cirkev je mystériom spoločenstva a vždy sa teší zo spoločenstva oplývajúceho rôznorodosťou. Prítomnosť predstaviteľov iných Cirkví a kresťanských spoločenstiev, ako aj židovského a moslimského náboženstva, umožňuje nám uvedomiť si, že náboženstvo nie je realitou, ktorá by bola zo spoločnosti vyradená. Naopak, je jej prirodzenou súčasťou, ktorá neustále odkazuje na vertikálnu dimenziu a načúvanie Boha, ako na podmienku hľadania spoločného dobra, spravodlivosti a zmierenia v pravde. Náboženstvo umožňuje človeku vstúpiť do vzťahu s Bohom, Stvoriteľom a Otcom všetkých, musí teda byť silou pokoja. Náboženstvá sa musia neustále očisťovať, aby sa stále viac pripodobňovali tejto ich pravej podstate, aby zodpovedali ich pravému poslaniu.

Tu by som sa rád zmienil o hlavnej téme mojej krátkej úvahy, ktorou je svedomie. Prechádza rozmanitými

oblasťami, v ktorých pôsobíte a je základom slobodnej a spravodlivej spoločnosti v rovine národnej i nadnárodnej. Myslím prirodzene na Európu, ktorej je Chorvátsko oddávna súčasťou na úrovni historicko-kultúrnej a pripravuje sa stať sa jej súčasťou i na úrovni politicko-inštitucionálnej. Veľké výdobytky modernej doby, ako je uznanie a garantovanie slobody svedomia, ďalej ľudské práva, sloboda vedy a vôbec slobodná spoločnosť, to všetko je treba potvrdzovať a ďalej rozvíjať, avšak ponechať pritom racionalitu a slobodu otvorenú jej transcendentnému základu a tak zabrániť, aby tieto výdobytky ničili samy seba, k čomu v nemálo prípadoch bohužiaľ dochádza. Kvalita spoločenského a občianskeho života, kvalita demokracie závisí z veľkej časti na tomto „kritickom“ bode, ktorým je svedomie, na tom, ako je chápané a koľko sa investuje do jeho formácie. Pokiaľ bude svedomie podľa panujúceho moderného myslenia redukované na subjektivitu, do ktorého sú vytlačované náboženstvo a morálka, potom je kríza Západu neodvratná a Európa je odsúdená k úpadku. Ak bude však svedomie znovu objavené ako miesto načúvania pravde a dobru, miesto zodpovednosti pred Bohom a bratmi v

ľudstve – čo je silou odporujúcou každej diktatúre – potom jestvuje nádej pre budúcnosť.

Ďakujem prof. Zurakovi za to, že poukázal na kresťanské korene veľkého počtu kultúrnych a vedeckých inštitúcií tejto krajiny, čo ostatne platí pre celý európsky kontinent. Je nevyhnutné pripomínať tieto korene, aj kvôli historickej pravde, a je dôležité vedieť ich do hĺbky chápať, aby mohli oživovať i dnešok. Rozhodujúce je pochopiť dynamiku, ktorá stojí za jednotlivými udalosťami – ako napríklad zrod nejakej univerzity, umeleckého smeru, či nemocnice. Je treba chápať prečo a ako k tomu došlo, aby bolo možné i dnes oceniť túto dynamiku, ktorá je duchovnou realitou nadobúdajúcou kultúrnu – a tým sociálnu – povahu. Základom všetkého sú muži a ženy, ľudské osoby, svedomie, poháňané silou pravdy a dobra. Boli spomenutí niektorí slávni synovia a dcéry tejto krajiny:

Chcel by som sa pozastaviť pri osobnosti pátra Rude-ra Josipa Boškovića, jezuitu, ktorý sa narodil v Dubrovniku práve pred tristo rokmi, 18. mája 1711. On zosobňuje veľmi blahodarné spojenie medzi vierou a vedou, ktoré sa navzájom stimulujú k bádaniu, ktoré je zároveň otvorené, diferencované a schopné syntézy. Jeho najväčšie dielo *Theoria philosophiae naturalis*, publikované vo Viedni a potom v Benátkach v polovici 18. storočia nesie veľmi príznačný podnadpis: *redacta ad unicum legem virium in natura existentium*, tzn. „podľa jediného zákona síl, ktoré existujú už v prírode“. U Boškovića vystupuje analýza, štúdium rozmanitých odvetví poznania, ale tiež nadchnutie pre jednotu. A to je pre katolícku kultúru typické. Preto je znamením nádeje založenie Katolíckej univerzity v Chorvátsku. Želal by som si, aby prispievala k jednote rôznych oblastí súčasnej kultúry, hodnot a identity vášho ľudu a odovzdávala kontinuitu plodnému cirkevnému prístupu k dejinám ušľachtileho chorvátskeho národa. Vrátiac sa ešte k pátrovi Boškovićovi,

odborníci tvrdia, že jeho teória „kontinuity“, platná v prírodných vedách i geometrii, sa výnimočným spôsobom zhoduje s niektorými veľkými objavmi súčasnej fyziky. Čo k tomu dodať? Vzdávajme vďaka tomuto vynikajúcemu Chorvátovi, ale tiež autentickému jezuitovi, vzdajme česť kultivátorovi pravdy, ktorý dobre vie, nakoľko ho presahuje, ale ktorý tiež vo svetle tejto pravdy dokáže dôsledne zapojiť do činnosti rozum, ktorý mu daroval samotný Boh.

Okrem priznania pocty je však potrebné učiť sa aj jeho metóde, myšlienkového otvorenosti týchto veľkých ľudí. Vráťme sa teda ku svedomiu ako k rozhodujúce- mu kľúčom jednania i budovania všeobecného dobra. Cirkvi ponúka spoločnosti svoj najvlastnejší a najcennejší vklad práve vo formácii svedomia. Vklad, ktorý začína v rodine a nachádza dôležitú oporu vo farnosti, kde sa deti a mládež učia hlbšie prenikať do Svätého písma, ktoré je „veľkým kódom“ európskej kultúry a súčasne sa učia zmyslu pre spoločenstvo založenom na dare, nie na ekonomickom zisku či ideológii, ale na láske, ktorá je „hlavnou hnacou silou skutočného rozvoja každej osoby a celého ľudstva“ (Caritas in veritate, 1). Táto logika nezištnosti, osvojená v detstve a v dospievaní, je potom žitá vo všetkých oblastiach: pri hre a športe, vo vzájomných osobných vzťahoch, v umení, v dobrovoľnej službe chudobným a trpiacim. A pokiaľ je asimilovaná, je možné ju skloňovať v najzložitejších odvetviach politiky a ekonomiky a prispievať tak k vytváraniu polis, ktorá by bola prívetivá a pohostinná a zároveň nie prázdna a falošne neutrálna, ale bohatá na ľudský obsah mocného etického formátu. Práve tu sú christifideles laici povolaní veľkoryso vstrebávať svoju formáciu, vedení princípmi sociálneho učenia Cirkvi na obranu života a rodiny, náboženskej slobody a výchovy.

Vážení priatelia, vaša prítomnosť na tomto mieste a chorvátska kultúrna tradícia mi vnukla tieto krátke úvahy. Zanechávam vám ich ako znamenie mojej úcty a predovšetkým vôle Cirkvi kráčať so svetlom Evanjelia uprostred tohto ľudu. Ďakujem vám za vašu pozornosť a zo srdca žehnám vám všetkým, vašim drahým i vašej činnosti.

-pd-

Žit' a umožniť žit' priateľstvo s Kristom

Pápež Benedikt XVI. sa v sobotu vo večerných hodinách, stretol aj s mládežou na Námestí Josipa Jelačića v Záhrebe. Ešte pred príchodom Svätého Otca mladí ľudia v procesii priniesli na pódium obraz Panny Márie od Kamennej brány, patrónky Záhrebu. Po liturgii slova sa Svätý Otec prihovoral mladým týmito slovami:

Drahí mladí!

Všetkých vás s láskou pozdravujem! Som veľmi rád, že môžem byť medzi vami na tomto historickom námestí, ktoré predstavuje srdce mesta Záhrebu. Je to miesto stretnutí a diskusií, ktorému často dominuje hluk a znon každodenného života. Teraz ho vaša prítomnosť premieňa skoro na „chrám“, ktorého klenbou je samotné nebo a dnešný večer sa zdá, akoby sa nad nami skláňalo. V tichu chceme privítať Božie slovo, ktoré sme počuli, aby

osvietilo naše mysle a zohrialo naše srdcia.

Ďakujem Mons. Srakičovi, predsedovi biskupskej konferencie, za slová, ktorými uviedol naše stretnutie. Osobitným spôsobom pozdravujem a ďakujem dvom mladým, ktorí nám ponúkli ich krásne svedectvá. Skúsenosť, ktorú prežil Daniel, nám pripomína skúsenosť sv. Augustína: je to skúsenosť hľadania lásky „niekde mimo“ a následné zistenie, že je mi bližšie, ako som sám sebe blízkym, „dotýka“ sa ma v hĺbke a očisťuje ma... Mateja nám, naopak, hovorila o kráse komunity, ktorá otvára srdce, myseľ a charakter... Ďakujem vám obidvom!

Sv. Pavol - v čítaní, ktoré sme počuli - nás pozýva, aby sme sa „ustavične radovali v Pánovi“ (por. Flp 4, 4). Je to slovo, ktoré rozochveje dušu, ak berieme do úvahy, že apoštol národov píše tento list kresťanom vo Filipách vo väzení, pri čakaní na súd. On je spútaný reťazami, ale ohlasovanie a svedectvo evanjelia nie je možné uväzniť. Skúsenosť sv. Pavla ukazuje, že je možné, na našej ceste, zachovať si radosť aj v temných chvíľach. Na akú radosť sa on odvoláva? Všetci vieme, že v srdci každého z nás sa ukrýva silná túžba po šťastí. Každý skutok, každé rozhodnutie, každý úmysel prináša so sebou túto intímnu a prirodzenú potrebu. Veľmi často si však uvedomíme, že sme vložili dôveru do reality, ktorá neuspokojí našu túžbu, skôr naopak, odhalí celú jej nestálosť. A práve v týchto chvíľach zakusujeme potrebu niečoho, čo ide „ďalej“, čo dáva zmysel každodennému životu.

Drahí priatelia, vaša mladosť je časom, ktorý vám daruje Pán, aby ste objavili zmysel existencie! Je to čas veľkých horizontov, citov prežívaných s veľkou intenzitou, ale tiež strachu zo záväzných a trvalých rozhodnutí, z ťažkostí v štúdiu a práci, z otázok okolo tajomstva bolesti a utrpenia. Je toho ešte viac; tento nádherný čas vášho života prináša so sebou hlbokú túžbu, ktorá nemaže všetko ostatné, ale ho vyzdvihuje, aby mu dala plnosť. V Jánovom evanjeliu sa Ježiš obracia na svojich prvých učeníkov a pýta sa: „Čo hľadáte?“ (Jn 1, 38). Drahí mladí, tieto slová, táto otázka prechádza časom a priestorom, dotýka sa každého muža i ženy, ktorí sa otvárajú životu a hľadajú správnu cestu... A hľa, tu je prekvapujúca vec: Kristov hlas opakuje aj vám: „Čo hľadáte?“ Ježiš k vám dnes hovorí prostredníctvom evanjelia, Ducha Svätého, on je vašim súčasníkom. Je to on, kto vás hľadá, a to ešte predtým, než ho začnete hľadať vy! Rešpektujúc vašu slobodu, sa on približuje ku každému z vás a ponúka sa ako autentická a rozhodujúca odpoveď na túžbu, ktorá prebýva vo vašom bytí, na túžbu po živote, ktorý bude stáť za to, aby bol prežitý. Umožnite, aby vás mohol zobrať za ruku! Umožnite, aby vstupoval stále viac ako priateľ a spoločník na vašej ceste! Dôverujte mu, nikdy vás nesklame! Ježiš vám umožní zblízka spoznať lásku Boha Otca, pomôže vám pochopiť, že vaše šťastie sa realizuje v priateľstve s ním, v spoločenstve s ním, pretože sme boli stvorení a spasení z lásky a iba v láske, tej, ktorá chce a hľadá dobro druhého, zakusujeme skutočne význam života a sme spokojní, že ju prežívame aj v ťažkostiach, skúškach, sklamaníach, idúc aj proti prúdu.

Drahí mladí, zakorenení v Kristovi budete môcť

naplno žiť to, čím ste. Ako viete, na túto tému som napísal moje poslanstvo pre nasledujúci Svetový deň mládeže, ktorý nás spojí v auguste v Madride a ku ktorému smerujeme. Vychádzal som z výroku sv. Pavla: „V ňom zakorenení a na ňom postavení, upevnení vo viere“ (Kol 2, 7). Rastúc v priateľstve s Pánom, prostredníctvom jeho slova, Eucharistie a príslušnosti k Cirkvi, s pomocou vašich kňazov budete môcť svedčiť pred všetkými o radosti zo stretnutia s tým, ktorý vás vždy sprevádza a volá vás, aby ste žili v dôvere a nádeji. Pán Ježiš nie je učiteľom, ktorý klame svojich učeníkov: On jasne hovorí, že cesta s ním si vyžaduje námahu a osobnú obeť, ale stojí to za to! Drahí mladí priatelia, nenechajte sa oklamať zvodnými sľubmi ľahkého úspechu, životnými štýlmi, ktoré uprednostňujú vonkajšok pred vnútrom. Nepodľahnite pokušeniu absolútnej dôvery vo vlastnenie, v materiálne veci, pretože tak nedokázate postrehnúť pravdu, ktorá ide ďalej ako hviezda na nebesiach, kam vás chce priviesť Kristus. Nechajte sa viesť k Božím výšinám! V období vašej mladosti nech vás podopiera svedectvo mnohých Pánových učeníkov, ktorí prežili svoj čas nesúc v srdci novosť evanjelia. Spomeňte si na Františka a Kláru z Assisi, Ružu z Viterba, na Teréziu od Dieťaťa Ježiš, na Dominika Sávia.

Koľko mladých svätých a svätíc máme vo veľkom spoločenstve Cirkvi! Ale tu v Chorvátsku ja a vy myslíme na blahoslaveného Ivana Merza. Výnimočného mladíka naplno začleneného do života spoločnosti, ktorý, keď umrela jeho prvá láska, mladá Gréta, nastúpil na univerzitu. Počas prvej svetovej vojny videl ničenie a smrť, ale toto všetko ho formovalo a posilňovalo, umožniac mu prekonať chvíle krízy a duchovného zápasu. Ivanova viera sa posilnila do takej miery, že sa zameria na štúdium liturgie a začína intenzívny apoštolát medzi samotnými mladými. On objavuje krásu katolíckej viery a pochopí, že povolaním jeho života je žiť priateľstvo s Kristom. Jeho cesta je plná skutkov lásky a dobroty, ktoré udivujú a dojímajú! Zomiera 10. mája 1928 vo veku iba 32 rokov, po niekoľkých mesiacoch choroby, obetujúc svoj život za Cirkev a za mladých.

Tento mladík, ktorý sa daroval v láske, prináša vôňu Krista a je pre všetkých výzvou, aby sme sa nebáli odovzdať seba samých Pánovi, tak ako to kontemplujeme osobitným spôsobom u Panny Márie, Matky Cirkvi, ktorú tu milujete a uctievať pod titulom „Božia Matka Kamennej brány“. V tento večer jej chcem zveriť každého z vás, aby vás sprevádzala svojou ochranou a predovšetkým, aby vám pomohla stretnúť Pána a v ňom objaviť zmysel vašej existencie. Mária sa nebála darovať celú seba Božiemu plánu; v nej vidíme, k akému cieľu sme povolaní: k plnému spoločenstvu s Pánom.

Celý náš život je cestou k jednote a trojjednosti lásky, ktorou je Boh; môžeme žiť v istote, že nebudeme opustení. Drahí chorvátski mladí, všetkých vás objímam ako deti! Ostávate v mojom srdci a zanechávam vám moje požehnanie. „Ustavične sa radujte v Pánovi!“ Jeho radosť, radosť pravej lásky, nech je vašou silou. Amen. Nech sú pochválení Ježiš a Mária! **Preložil Ludo Malík**

Dobro rodiny je dobrom cirkvi

Druhý deň návštevy pokračoval svätou omšou, ktorá bola vrcholom a vlastne aj dôvodom 19. pastoračnej cesty Benedikta XVI. - kvôli Národnému dňu katolíckych rodín. Na hipodróme v Záhrebe sa zhromaždilo 400 tisíc veriacich. Homíliu Benedikta XVI., ktorú si vypočuli počas eucharistickej slávnosti, prinášame v plnom znení:

Drahí bratia a sestry,

pri tejto svätej omši, ktorej s radosťou predsedám spolu s mnohými bratmi v biskupskej a kňazskej službe, ďakujem Pánovi za všetky milované rodiny, zhromaždené na tomto mieste i za mnohé ďalšie, ktoré sú s nami spojené prostredníctvom rádia či televízie. Zvlášť sa chcem poďakovať kardinálovi Josipovi Bozaničovi, záhrebskému arcibiskupovi, za milé slová na začiatku svätej omše. Všetkých srdečne pozdravujem vyjadrením svojej veľkej lásky a objatím pokoja.

Pred pár dňami sme slávili Nanebovstúpenie Pána a teraz sa pripravujeme na prijatie daru Ducha Svätého. V prvom čítaní sme počuli o tom, ako bola apoštolská komunita vo večeradle zjednotená v modlitbe s Máriou, Ježišovou matkou (porov. Sk 1,12-14). Toto je podobizeň Cirkvi, ktorá zapúšťa svoje korene do veľkonočnej udalosti; totiž večeradlo je miestom, kde Ježiš pri Poslednej večeri ustanovil Sviatosť oltáru i sviatosť kňazstva a večer po svojom zmŕtvychvstaní vylial na apoštolov Ducha Svätého (porov. Jn 20,19-23). Svojim učeníkom prikázal, aby sa „nevzdľoovali z Jeruzalema a aby očakávali naplnenie Otcovho prísľubu“ (Sk 1,4); prosil ich teda, aby zostali pospolu a pripravili sa na prijatie daru Ducha Svätého. A oni sa vo večeradle zhromaždili v modlitbe spolu s Máriou v očakávaní prisľúbenej udalosti (porov. Sk 1,14). Zostať spolu bolo Ježišovou podmienkou na prijatie príchodu Tešiteľa a predĺžená modlitba zasa bola predpokladom ich svornosti. Tu nachádzame úžasnú lekciiu pre každé kresťanské spoločenstvo. Občas si myslíme, že účinnosť poslania závisí hlavne od pozorného naplánovania a inteligentnej realizácie prostredníctvom konkrétnej snahy. Iste, Pán si vyžaduje našu spoluprácu, no oveľa potrebnejšia, ako hocaká naša odpoveď, je jeho iniciatíva – totiž jeho Duch, ktorý je pravým protagonistom Cirkvi, ktorého vyzývame a prijímame.

V evanjeliu sme si vypočuli prvú časť tzv. Ježišovej veľkňazskej modlitby (porov. Jn 17,1-11a) na záver rozlúčkovej reči, plnú dôvery, sladkosti a lásky. Nazýva sa „veľkňazskou modlitbou“, pretože Ježiš v nej zaujíma postoj kňaza, ktorý sa prihovára za svojich vo chvíli, keď sa chystá opustiť tento svet. Úryvok je preniknutý dvojakou témou hodiny a slávy. Jedná sa o hodinu smrti (porov. Jn 2,4; 7,30; 8,20), hodinu, v ktorej má Kristus prejsť z tohto sveta k Otcovi (13,1). No táto hodina je zároveň aj hodinou jeho oslávania, ktorá sa uskutočňuje prostredníctvom kríža, ktorú evanjelista Ján nazýva „povýšením“, pozdvihnutím k sláve; hodina Ježišovej smrti, hodina nesmiernej lásky je hodinou jeho najväčšej slávy. Aj pre Cirkev, aj pre každého kresťana je najväčšou slávou Kríž, prežívanie lásky, úplné darovanie sa Bohu i bližným.

Drahí bratia a sestry! Veľmi rád som prijal pozvanie chorvátskych biskupov navštíviť túto krajinu pri príležitosti prvého národného stretnutia chorvátskych katolíckych rodín. Živo oceňujem pozornosť a záväzok voči rodine, nielen preto, že táto základná ľudská realita musí dnes vo vašej krajine ako aj inde na svete čeliť ťažkostiam a hrozbám, a preto zvlášť potrebuje evanjelizáciu a pomoc, ale aj preto, že kresťanské rodiny sú rozhodujúcim zdrojom pre výchovu k viere, pre budovanie Cirkvi ako spoločenstva a pre svoju misionársku prítomnosť v najrozličnejších životných situáciách. Viem, s akou obetavosťou a láskou, drahí pastieri, slúžite Pánovi a Cirkvi. Vaša každodenná práca pre formáciu k viere nových generácií ako aj príprava na manželstvo a vedenie rodín sú základnými cestami k opätovnej obrode Cirkvi a k oživeniu sociálneho kontextu krajiny. Pokračujte v tejto vašej vzácnej pastoračnej úlohe!

Každému je zrejme, že kresťanská rodina je špeciálnym znamením Kristovej prítomnosti a lásky a že je povoláná obzvlášť a nenahraditeľne napomáhať evanjelizácii. Blahoslavený Ján Pavol II., ktorý trikrát navštívil túto vznešenú krajinu, tvrdieval, že „kresťanská rodina je pozvaná zodpovedne a živo sa zúčastňovať na poslaní Cirkvi vlastným spôsobom, kladúc seba samu do služby Cirkvi a spoločnosti svojím bytím a konaním, ako intimného spoločenstva života a lásky“ (Familiaris consortio, 50). Kresťanská rodina bola vždy prvou cestou odovzdávania viery a aj dnes si uchováva veľké možnosti pre evanjelizáciu v mnohorakých oblastiach.

Milí rodičia, vždy sa usilujte učiť vaše deti modliť sa a modlite sa s nimi, vedte ich k sviatostiam, najmä k Eucharistii – tento rok slávnate 600 rokov od „eucharistického zázraku v Ludbregu“; vovádzajte ich do života Cirkvi, v rodinnom kruhu čítajte Sväté písmo, ožarujte tak rodinný život svetlom viery a chváľte Boha ako Otca. Buďte akoby malým večeradlom Márie a učeníkov, v ktorom sa žije jednota, spoločenstvo a modlitba!

Dnes vďaka Bohu mnohé kresťanské rodiny opäť nadobúdajú vedomie svojho misionárskeho povolania a zodpovedne sa snažia svedčiť o Kristovi. Blahoslavený Ján Pavol II. hovoril: „Pravá rodina, založená na manželstve, je už sama osebe dobrou novinou pre svet“. A dodal: „V našich časoch vždy viacej rodín aktívne spolupracuje na evanjelizácii... V Cirkvi dozrela hodina rodiny, ktorá je aj hodinou misionárskej rodiny“ (Anjel Pána, 21. 10. 2001).

V dnešnej spoločnosti je viac ako inokedy naliehavejšia a nevyhnutnejšia prítomnosť príkladných kresťanských rodín. Žiaľ, musíme konštatovať, zvlášť v Európe, rozvoj sekularizácie, ktorá chce vyhostiť Boha zo života a rozvrátiť rodinu. Absolutizuje sa sloboda bez záväzku k pravde a ako ideál sa pestuje individuálny blahobyt prostredníctvom konzumu materiálnych vecí a chvíľkových pôžitkov, zanedbávajúc kvalitu medziľudských vzťahov a najhlbšie ľudské hodnoty; láska sa redukuje na citový pôžitok a uspokojenie inštinktov bez záväzku vytvárania vzájomných trvácich vzťahov a otvorenia sa pre život. Sme pozvaní odporovať takémuto zmýšľaniu!

Popri slove Cirkvi je veľmi dôležité svedectvo a úloha kresťanských rodín, vaše konkrétne svedectvo na potvrdenie nedotknuteľnosti ľudského života od počatia až po prirodzenú smrť, jedinečná a nenahraditeľná hodnota rodiny založenej na manželstve a potreba legislatívnych nariadení, ktoré by napomáhali rodine v úlohe plodiť a vychovávať potomstvo.

Milé rodiny, majte odvahu! Neprepadnite mentalite sekularizmu, ktorá propaguje spolunažívanie ako prípravu, či dokonca náhradu manželstva! Vaším svedectvom života ukážte, že je možné milovať bez hraníc, ako Kristus, že sa netreba báť obetovať pre druhého! Milé rodiny, radujte sa z otcovstva a materstva! Otvorenosť životu je znamením otvorenosti pre budúcnosť, dôvery v budúcnosť, tak ako rešpektovanie prirodzenej morálky človeka oslobodzuje, a nie umára! Dobro rodiny je aj dobrom Cirkvi. Chcel by som zdôrazniť, čo som už v minulosti tvrdil: „Budovanie každej jednotlivé kresťanskej rodiny sa umiestňuje v kontexte väčšej rodiny Cirkvi, ktorá jej pomáha a nosí ju so sebou.. A navzájom, rodiny ako malé domáce cirkvi zasa budujú Cirkev“ (Otvárajúca reč diecéznej rímskej cirkevnej rady, 6. jún 2005: Náuky Benedikta XVI., I, 2005, str. 205). Prosme Pána, aby boli rodiny vždy viac malými cirkvami a cirkevné spoločenstvá aby sa vždy viac stávali rodinami!

Drahé chorvátske rodiny, prežívajúc spoločenstvo viery a lásky, buďte vždy bezúhonnejšími svedkami prísľubu Pána, vystupujúceho na nebesia: „... ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta“ (Mt 28,20). Drahí chorvátski kresťania, cítte sa byť povolani k evanjelizácii celým svojím životom, mocne pociťujte Pánove slová: „Idte a učte všetky národy“ (Mt 28,19). Panna Mária, Kráľovná Chorvátov, nech vás sprevádza na tejto vašej ceste. Amen. Pochválený buď Ježiš i Mária! -ak-

Benedikt XVI. v Záhrebe pred modlitbou Raduj sa, nebies Kráľovná

V závere svätej omše Benedikt XVI. pred modlitbou Raduj sa, nebies Kráľovná zveril chorvátske rodiny pod ochranu Panny Márie:

„Drahí bratia a sestry, pred skončením tejto slávnostnej bohoslužby by som rád poďakoval za vašu intenzívnu a nábožnú účasť, ktorou ste chceli vyjadriť vašu lásku k rodine a vaše nasadenie k jej prospechu, ako pred chvíľou pripomenul Mons. Župan, ktorému tiež srdečne ďakujem. Som tu dnes preto, aby som vás utvrdil vo viere a toto je dar, ktorý vám prinášam: je to Petrova viera, viera Cirkvi! Súčasne však aj vy dávate mne tú istú vieru, obohatenú svojou skúsenosťou, radosťami a utrpeniami. Dávate mi zvlášť svoju vieru žitú v rodine, aby som ju ja uchovával v dedičstve celej Cirkvi.“

Viem, že nachádzate veľkú silu v Márii, Matke Kristovej a našej Matke. V tejto chvíli sa preto obraciame k nej, duchovne obrátení na jej svätýňu Marija Bystrica, a zverujeme jej všetky chorvátske rodiny: rodičov, deti, prarodičov, cestu manželov, výchovné nasadenie, profesionálnu i domácu prácu. Prosme o jej príhovor, aby

verejné inštitúcie stále viac podporovali rodinu, bunku spoločenského organizmu. Za rok budeme sláviť 7. Svetový deň rodín v Miláne. Zverme Márii prípravu na túto významnú cirkevnú udalosť.“ **-pd-**

Homília Benedikta XVI. počas nedeľných vešpier v záhrebskej katedrále

Svätý Otec v nedeľu, 5. júna, predsedal slávnostným vešperám v záhrebskej katedrále, pri hrobe blahoslaveného Alojzija Stepinaca. Počas vešpier predniesol homíliu:

Drahí bratia v biskupskej a kňazskej službe, drahí bratia a sestry, ďakujem Pánovi za toto stretnutie v modlitbe, ktoré mi umožňuje prežiť zvláštny okamih spoločensťva s vami, biskupmi, kňazmi, zasvätenými osobami, seminaristami, novicmi a novickami. Srdečne vás všetkých zdravím a ďakujem vám za svedectvo, ktoré vydávate o Cirkvi, ako to v minulých storočiach robilo mnoho pastierov a mučeníkov tejto krajiny počínajúc svätým Domniom až k blahoslavenému kardinálovi Stepinacovi, milovanému kardinálovi Kuharićovi a mnohým iným.

Ďakujem kardinálovi Josipovi Bozanićovi za láskavé slová privítania. Tento večer si chceme v zbožnosti a úcte pripomenúť blahoslaveného Alojzija Stepinaca, neochvejného pastiera, príklad apoštolskej horlivosti a kresťanskej neohrozenosti, ktorého heroický život dodnes inšpiruje veriacich chorvátskych diecéz a je oporou ich viery a cirkevného života. Zásluhy tohto nezabudnuteľného biskupa vyplývajú bytostne z jeho viery. Vo svojom živote mal oči stále upriamené na Ježiša a Jemu sa vždycky pripodobňoval, až sa nakoniec stal živým obrazom Krista, tiež trpiaceho. Práve vďaka svojmu pevnému kresťanskému vedomiu dokázal vzdorovať každému totalitarizmu, keď sa v dobe nacistickej a fašistickej diktatúry stal obhajcom židov, pravoslávnych a všetkých prenasledovaných, a potom v dobe komunizmu obhajcom veriacich, osobitne mnohých prenasledovaných a zabitých kňazov. Stal sa obhajcom Boha na tejto zemi, pretože húževnato bránil pravdu a právo človeka žiť s Bohom.

„Jedinou obetou navždy zdokonalil tých, čo sa posväcujú“ (Heb 10,14). Toto vyjadrenie z Listu Hebrejom, ktoré sme pred chvíľou počuli, nás pozýva zamyslieť sa nad osobnosťou blahoslaveného kardinála Stepinaca ako „podobou“ Krista a jeho obety. Kresťanské mučenie v skutku je najvyššou métou svätosti, ale je ňou vždy a iba vďaka Kristovi, vďaka daru jeho obety, ktorú prijímame v Eucharistii. Blahoslavený Alojzij Stepinac odpovedal svojou kňazskou a biskupskou službou i obetou svojho života: všetko toto bolo jediným „áno“ zjednoteným s tým Kristovým. Jeho mučenie bolo vrcholom násilia proti Cirkvi počas hrozného obdobia komunistických perzekúcií. Chorvátski katolíci, obzvlášť klérus, boli obeťami násilia a systematického prenasledovania s cieľom zničiť Katolícku cirkev, počnúc jej najvyššou miestnou autoritou. Toto mimoriadne tvrdé obdobie bolo charakterizované generáciou biskupov, kňazov a rehoľníkov pripravených zomrieť a nezradiť Krista, Cirkev a pápeža. Veriaci videli, že kňazi nikdy nestratili vieru,

nádej a lásku, a tak vždy zostali zjednotení. Táto jednota vyjadruje to, čo je ľudsky nevysvetliteľné: že ani takýto krutý režim nemohol zničiť Cirkev.

Aj dnes je Cirkev v Chorvátsku pozvaná k tomu, aby bola jednotná a mohla čeliť meniacim sa výzvam sociálneho kontextu, určiac s misionárskou odvahou nové cesty evanjelizácie, obzvlášť v službe mladým generáciám. Drahí bratia biskupi, chcel by som predovšetkým vás povzbudiť k plneniu vášho poslania. Čím viac budete plodne spolupracovať medzi sebou a v jednote s Nástupcom sv. Petra, tým viac budete môcť čeliť ťažkostiam našej doby. Okrem toho, je dôležité, aby predovšetkým biskupi a kňazi vždy spolupracovali v službe zmierenia medzi rozdelenými kresťanmi, medzi kresťanmi a moslimami, nasledujúc kroky Krista, ktorý je našim pokojom. Pokiaľ ide o kňazov, ponúkajte im jasné duchovné, doktrínálne a pastorálne rady. Cirkevné spoločenstvo má v sebe legitímne rozdiely, predsa však nemôže verne svedčiť o Pánovi, ak nie práve v jednote všetkých svojich členov. Toto vyžaduje od vás bdelú službu, ponúknutú v dialógu a vždy s veľkou láskou, ale aj s jasnosťou a rozhodnosťou. Drahí bratia, priľnúť ku Kristovi znamená „zachovávať jeho slovo“ (porov. Jn 14,23) v každej situácii.

Blahoslavený kardinál Stepinac takto hovoril: „Jedno z najväčších cieľov našej doby je povrchnosť v otázkach viery. Nerobme si ilúzie... alebo sme katolíci, alebo nimi nie sme. Ak nimi sme, je potrebné, aby to bolo zjavné vo všetkých okolnostiach nášho života“ (Homília na slávnosť sv. Petra a Pavla, 29. jún 1943). Morálne učenie Cirkvi, dnes častokrát nepochopené, nemôže byť odtrhnuté od evanjelia. Je úlohou práve pastierov hodnoverne ho predkladať veriacim, aby im pomohli zhodnotiť ich osobnú zodpovednosť, harmóniu medzi ich rozhodnutiami a požiadavkami viery. Týmto spôsobom sa napreduje v tej „kultúrnej zmene“, nevyhnutnej pre napredovanie v kultúre života a ľudskejšej spoločnosti.

Drahí kňazi – obzvlášť vy farári – som si vedomý dôležitosti a mnohorakosti vašich úloh v období, keď sa nedostatok kňazov začína stávať veľmi citeľný. Povzbudzujem vás k tomu, aby ste nestrácali nádej a zostali bdeli v modlitbe a duchovnom živote pri plodnom plnení vašej služby: učiť, posväcovať a viesť tých, ktorí boli zverení do vašej starostlivosti. S veľkodušnosťou prijmite každého, kto zaklope na dvere vášho srdca a každému ponúknite dary, ktoré vám Božia добрota zverila. Vytrvajte v spoločenstve s vaším biskupom a vo vzájomnej spolupráci. Oživujte vaše úsilie pri prameňoch Písma, sviatosti a neustáleho vzdávania chvál Bohu! Buďte otvorení a pozorní na konanie Ducha Svätého. Tak sa stanete účinnými realizátormi novej evanjelizácie, ku ktorej ste povolani spolu s laikmi, v súlade a bez zmätku medzi tým, čo patrí ku služobnému kňazstvu a tým, čo patrí všeobecnému kňazstvu všetkých pokrstených. Majte na srdci starostlivosť o povolania ku kňazstvu: snažte sa – vaším entuziazmom a vernosťou odovzdávať živú túžbu veľkodušne a bez váhania odpovedať Kristovi, ktorý povoláva k intímnejšiemu pripodobneniu sa Jemu, Hlave a Pastierovi.

Drahí rehoľníci a rehoľníčky, Cirkev od vás veľa očakáva. Vašou úlohou je v každej dobe „vernejšie nasledovať“ a trvalo sprítomňovať v Cirkvi spôsob života, na ktorý sa podujal Ježiš, najdokonalejší zasvätený a misionár Otca v jeho kráľovstve, a ktorý predložil aj učeníkom, ktorí šli za ním“ (porov. Apošt.ex. Vita Consecrata, 22). Boh nech je vždy vašim jediným bohatstvom: ním sa nechajte pretvárať, aby ste človeku dneška – žíznivému po skutočných hodnotách – zjavili svätosť, pravdu a lásku nebeského Otca. Podopieraní milosťou Ducha, hovorte ľuďom o živote pretvorenom novosťou Veľkej noci. Celá vaša existencia sa tak stane znakom a službou zasvätenia, ktoré každý pokrstený prijal, keď bol vtelený do Krista.

Vám, mladí, ktorí sa pripravujete na kňazstvo alebo zasvätený život, túžim zopakovať, že božský majster neustále riadi svet a hovorí tým, ktorých si vyvolil: „Nasleduj ma!“ (Mt 9,9). Je to pozvanie, ktoré si vyžaduje každodenné potvrdenie v odpovedi lásky. Nech je vaše srdce vždy pripravené! Heroické svedectvo blahoslaveného Alojzija Stepinaca kiež vzbudí obnovu nových povolání medzi mladými Chorvátmi. A vy, drahí bratia v biskupskej a kňazskej službe, ponúknite mladým v seminároch a noviciátoch vyrovnanú formáciu, ktorá ich pripraví na ich službu v spoločnosti našej doby, vďaka hĺbke ich duchovného života a poctivosti ich štúdia.

Milovaná Cirkev v Chorvátsku, prijmi s pokorou i odvahou úlohu stať sa morálnym svedomím spoločnosti, „soľou zeme“ a „svetlom sveta“ (porov. Mt 5,13-14). Buď vždy verná Kristovi a evanjeliómu poslaniu v spoločnosti, ktorá sa snaží relativizovať a sekularizovať všetky oblasti života. Staň sa príbytkom radosti vo viere a nádeji.

Najdrahší! Blahoslavený kardinál Alojzije Stepinac a všetci svätci vašej krajiny nech orodujú za váš ľud a Matka Spasiteľa nech vás ochraňuje! S veľkou láskou udeľujem vám a celej Cirkvi v Chorvátsku moje apoštolské požehnanie. Amen. Nech je pochválený Ježiš a Mária!

-pd, Fr-

Životnosť cirkvi sa prejavuje pozitívne aj v spoločnosti

19. apoštolská cesta Benedikta XVI. sa skončila po 19h. Oficiálna rozlúčka na letisku sa kvôli nepriaznivému počasiu nekonala. Došlo len k súkromnému stretnutiu a vzájomnému odovzdaniu príhovorov medzi chorvátskym prezidentom a pápežom.

Záverčný príhovor Benedikt XVI.

Moja návšteva vo vašej krajine sa chýli ku koncu, a hoci bola krátka, oplývala mnohými stretnutiami, ktoré mi umožnili cítiť sa ako jeden z vás, ako súčasť vašej histórie, a poskytla mi príležitosť utvrdiť putujúcu cirkev Chorvátska vo viere v Ježiša Krista, jediného Spasiteľa.

Túto vieru, ktorej sa vám dostalo prostredníctvom odvážneho a verného svedectva mnohých vašich bratov a sestier, z ktorých niektorí neváhali pre Krista a jeho evanjelium zomrieť, som tu našiel živú a úprimnú. Chváľme Boha za hojné dary milosti, ktoré svojim

deťom rozdáva na ich každodennej ceste! Rád by som poďakoval tým, ktorí spolupracovali na organizácii tejto mojej návštevy a jej usporiadaného priebehu.

Z týchto dní si odnášam v mysli a v srdci hlboké dojmy. Účasť na svätej omši pri príležitosti Národného dňa rodiny bola dnes dopoludnia jednomyselná a precitenná. Včerašie stretnutie v Národnom divadle mi umožnilo spoločne sa zamyslieť s predstaviteľmi občianskej spoločnosti a náboženských komunit. Mládež mi potom na intenzívnej modlitebnej vigílii ukázala rozžiarenú tvar Chorvátska, ktorá je obrátená do budúcnosti a osvietená živou vierou, ktorá je ako plameň drahocenného svietidla zdedeného po predkoch, a žiada si, aby bola behom cesty strážená a živá. Modlitba pri hrobe blahoslaveného kardinála Stepinaca nám pripomenula zvláštnym spôsobom všetkých tých, ktorí trpeli – a ešte dnes trpia – kvôli svojej viere v evanjelium. Prosme naďalej tohoto neochvejného svedka vzkrieseného Pána o príhovor, aby každá obeť, každá skúška, obetovaná Bohu z lásky k Nemu a k bratom, mohla byť znom, ktoré padne do zeme, odumrie a prináša plody.

Veľmi ma potešilo zistenie, nakoľko je vo vašom ľude doposiaľ živá starobylá kresťanská tradícia. Mohol som ju doslova nahmatať najmä pri vreľom prijatí, ktorého sa mi dostalo, podobne ako tomu bolo pri troch návštevách blahoslaveného Jana Pavla II. a ktoré je výrazom rozpoznanie návštevy Petrovho nástupcu, ktorý prichádza utvrdiť svojich bratov vo viere. Táto životnosť cirkvi, ktorú je potrebné udržiavať a posilňovať, sa zaiste prejaví pozitívnymi účinkami v celej spoločnosti vďaka spolupráci medzi cirkvou a verejnými inštitúciami, ktorá, ako dúfam, bude pokojná a plodná. V dobe, kedy sa zdá, že chýbajú stabilné a dôveryhodné oporné body, môžu kresťania „spoločne zjednotení v Kristovi“, uholnom kameni, naďalej tvoriť akúsi dušu národa a pomáhať mu, aby sa rozvíjal a prosperoval.

Vo chvíli svojho návratu do Ríma vás všetkých zverujem do Božích rúk. On, Darca všetkého dobra a láskavá Prozreteľnosť, nech stále žehná tejto krajine a chorvátskemu ľudu, udelí pokoj a prosperitu každej rodine.

Panna Maria kiež bdie nad dejinným putovaním vašej vlasti aj celej Európy! K tomu vám s hlbokou vrúcnosťou udeľujem svoje apoštolské požehnanie.

RV CZ, mg /foto RV a Peter Zimen

Generálna audiencia Benedikta XVI.: Chorvátsko, rodina, kultúra a Európa

Vatikán (8. júna, RV) – Pápež Benedikt XVI. počas generálnej audiencie na Námestí sv. Petra pripomenul prítomným veriacim svoju 19. apoštolskú cestu v Chorvátsku.

Drahí bratia a sestry!

Chcel by som vám dnes povedať o pastoračnej návšteve v Chorvátsku, ktorú som uskutočnil minulú sobotu a nedeľu. Bola to apoštolská cesta síce krátka – celá sa uskutočnila iba v hlavnom meste, v Záhrebe – no i napriek tomu bola bohatá na mnohé stretnutia a predovšetkým duchovne intenzívna, keďže Chorváti sú hlboko katolíckym národom. Opakujem moje srdečné poďakovanie kardinálovi Bozanićovi, arcibiskupovi Záhrebu, Mons. Srakićovi, predsedovi Konferencie biskupov, i ostatným biskupom Chorvátska ako aj prezidentovi republiky za moje srdečné prijatie. Vyjadrujem moje uznanie aj civilným autoritám a všetkým tým, ktorí spolupracovali najrôznejšími spôsobmi na tejto udalosti, obzvlášť osobám, ktoré na tento úmysel obetovali svoje modlitby a sebazaprenia.

„Spolu v Kristovi“: toto bolo mottom mojej návštevy. Vyjadruje predovšetkým skúsenosť plného zjednotenia v Kristovom mene, teda skúsenosti Cirkvi zjavujúcej sa v zhromaždení Božieho ľudu okolo Petrovho nástupcu. Ale motto „Spolu v Kristovi“ malo v tomto prípade mimoriadne prepojenie na rodinu: hlavným cieľom mojej návštevy bol Prvý národný deň chorvátskych katolíckych rodín, ktorý vyvrcholil v slávení Eucharistie v nedeľu ráno, na ktorej sa zúčastnilo – v priestoroch záhrebského hipodrómu – veľké množstvo veriacich. Bolo pre mňa veľmi dôležité utvrdiť vo viere predovšetkým rodiny, ktoré Druhý vatikánsky koncil nazval „domácimi Cirkvami“ (porov. *Lumen gentium*, 11). Blahoslavený Ján Pavol II., ktorý trikrát navštívil Chorvátsko, veľmi zdôrazňoval úlohu rodiny v Cirkvi. Tak som touto mojou cestou chcel dať pokračovanie tomuto aspektu jeho magistéria. V dnešnej Európe národy s pevnou kresťanskou tradíciou nesú mimoriadnu zodpovednosť za obranu a rozvíjanie hodnoty rodiny založenej na manželstve, ktorá akokoľvek zostáva rozhodujúcou, či už na úrovni edukatívnej ako aj sociálnej. Toto poslanstvo malo teda mimoriadnu dôležitosť pre Chorvátsko, ktoré – bohaté na svoje duchovné, etické a kultúrne dedičstvo – sa chystá vstúpiť do Európskej únie.

Svätá omša bola slávená vo výnimočnej duchovnej atmosfére turíčnej novény. Ako vo veľkom „večeradle“ pod šírým nebom sa chorvátske rodiny zjednotili v modlitbe, spolu prosiac o dary Duch Svätého. Toto mi umožnilo podčiarknuť dar a úsilie jednoty v Cirkvi, ako aj povzbudiť manželov v ich poslaní. V našich časoch, keď žiaľ konštatujeme množenie sa odlúčení a rozvodov, už samotná vernosť manželov je sama o sebe dôležitým svedectvom o Kristovej láske, ktorá dovoľuje žiť manželstvo takým, akým je – vzťahom

jedného muža a jednej ženy, ktorí sa vďaka Kristovej milosti milujú a pomáhajú si celý život v šťastí i nešťastí, v zdraví i v chorobe. Prvá výchova k viere spočíva práve vo vernosti manželskej zmluve: z nej deti bez slov pochopia, že Boh je láska – verná, trpezlivá, rešpektujúca a veľkodušná. Viera v Boha, ktorý je Láska, sa odovzdáva predovšetkým svedectvom vernosti manželskej lásky, ktorá sa prirodzene mení na lásku k deťom, ovociu tohto vzťahu. No táto vernosť nie je možná bez Božej milosti, bez podpory viery a Ducha Svätého. Preto Panna Mária neustále prosí u svojho Syna, aby – ako na svadbe v Káne – neustále obnovoval pre manželov dar toho „dobrého vína“, teda jeho milosti, ktorá umožňuje žiť ako „jedno telo“ v odlišných etapách a situáciách života.

V tomto kontexte veľkej pozornosti na rodinu bola veľmi dobre zasadená aj vigília s mladými, ktorá sa konala v sobotu večer na Námestí Josipa Jelačića, v srdci mesta Záhreb. Tam som mohol stretnúť novú chorvátsku generáciu a vnímal som celú silu jej mladej viery, oživovanej veľkou túžbou po živote a jeho zmysle, po dobre a slobode, môžeme povedať po Bohu. Bolo krásne a dojímavé počuť týchto mladých spievať s radosťou a entuziazmom a potom – v okamihu načúvania a modlitby – sa ponoriť do hlbokého ticha. Im som zopakoval otázku, ktorú Ježiš položil prvým učeníkom: „Koho hľadáte?“ (Jn 1,38), ale povedal som im, že Boh ich hľadá ako prvý a oveľa viac ako oni sami hľadajú jeho. V tomto spočíva radosť viery: objaviť, že Boh nás miluje ako prvý. Je to objav, ktorý z nás vždy robí učeníkov, a teda vždy mladých duchom! Toto mystérium bolo počas vigílie prežívané v modlitbe a eucharistickej adorácii: v tichu toto naše „spolu v Kristovi“ našlo svoje naplnenie. Tak moje pozvanie nasledovať Ježiša bolo odozvou slova, ktoré on sám adresoval srdciam mladých.

Ďalší okamih, ktorý tiež môžeme nazvať akoby „večeradlom“ bolo slávenie vešpier v katedrále, spolu s biskupmi, kňazmi, zasvätenými osobami a mladými, ktorí sa pripravujú v seminároch a noviciátoch. Aj tu sme mimoriadnym spôsobom zakúsili podstatu cirkevného spoločenstva ako „rodiny“. V záhrebskej katedrále sa nachádza monumentálna hrobka blahoslaveného kardinála Alojzija Stepinaca, biskupa a mučeníka. On – v mene Krista – odvážne odporoval najskôr nacistickému a fašistickému besneniu, a potom neskôr komunistickému režimu. Bol uväznený a zadržovaný v domácom väzení v jeho rodnej dedine. Kardinálom ho kreoval pápež Pius XII., zomrel v roku 1960 na následky chorôb z väzenia. Vo svetle jeho svedectva som povzbudzoval biskupov a kňazov v ich službe, povzbudzujúc ich k jednote a apoštolskému úsiliu; zasväteným osobám som predostrel krásu i radikálnosť ich spôsobu života; pozval som seminaristov, novicov i novicky nasledovať s radosťou Krista, ktorý ich

povolal po mene. Tento okamih modlitby, obohatený prítomnosťou toľkých bratov a sestier, ktorí odovzdali život Pánovi, bol pre mňa veľkou útechou a modlím sa za to, aby chorvátske rodiny boli vždy úrodnou pôdou pre vznik početných a svätých povolání v službe Božieho kráľovstva.

Veľmi dôležitým bolo aj stretnutie s predstaviteľmi občianskej spoločnosti, akademického sveta, ďalej sveta politiky, kultúry a podnikania, s diplomatickým zborom i náboženskými predstaviteľmi, zhromaždenými v Národnom divadle v Záhrebe. V tomto kontexte som s radosťou vzdal poctu veľkej tradícii chorvátskej kultúry, neoddeliteľnej od svojich dejín viery a živej prítomnosti Cirkvi, ktorá bola počas stáročí podporovateľkou mnohých inštitúcií a vychovávateľkou významných objaviteľov pravdy a spoločného dobra. Spomedzi nich som pripomenul jezuitu P. Rudera Boškovića, veľkého vedca, ktorého 300. výročie narodenia si tento rok pripomínáme. Opäť sa ukázalo evidentným – pre nás všetkých – hlboké poslanie Európy spočívajúce v uchovávaní a rozvíjaní humanizmu, ktorý by mal kresťanské korene a možno ho definovať ako „katolícky“, teda univerzálny a integrálny. Humanizmus, ktorý kladie do svojho stredu svedomie človeka, jeho otvorenie sa transcendentnu a zároveň historickým okolnostiam, schopný inšpirovať politické projekty – hoci odlišné, ale predsa len smerujúce k vytváraniu demokracie, založenej na etických hodnotách zakorenených v samotnej ľudskej prirodzenosti. Pohľad na Európu očami národa so starou a pevnou kresťanskou tradíciou, ktorá je integrálnou súčasťou európskej civilizácie, keď sa tento národ pripravuje na vstup do politickej únie, znovu poukázalo na urgentnosť výziev, ktorým čelia dnes národy tohto kontinentu: teda nemať strach z Boha, Ježiša Krista, ktorý je Láska a Pravda a nič neberie slobode, ale ju naopak navracia jej samej a dáva jej horizont pevnej nádeje.

Drahí priatelia, zakaždým keď Petrov nástupca koná apoštolskú cestu, celé telo Cirkvi sa zúčastňuje istým spôsobom na dynamike a poslaní jeho služby. Ďakujem všetkým tým, ktorí ma sprevádzali a podporovali svojimi modlitbami vyprosiť tým úspech mojej pastoračnej návštevy. Teraz – keď vzdávame vďaka Pánovi za tento veľký dar – ho prosíme, na príhovor Panny Márie, Kráľovnej Chorvátov, aby to, čo som zasial, prinieslo bohaté ovocie: pre chorvátske rodiny, pre celý národ i celú Európu.

Pápež Benedikt XVI. v závere generálnej audiencie pozdravil pútnikov aj po slovensky:

„S láskou vítam pútnikov zo Slovenska, osobitne z Bolerázu, ako aj študentov Filozofickej fakulty Katolíckej univerzity z Ružomberka a skupinu františkánskych terciárov z Bratislavy.

Bratia a sestry, ďakujem vám za modlitby a pozornosť, ktorými ste ma sprevádzali počas apoštolskej cesty v Chorvátsku. Zo srdca vás žehnám. Pochválený buď Ježiš Kristus!

Preložil: Ľubomír Rebek

Benedikt XVI. vymenoval nového apoštolského nuncia v Maďarsku

Vatikán (6. júna, RV) – Pápež Benedikt XVI. vymenoval apoštolského nuncia v Maďarsku. Stal sa ním Mons. Alberto Bottari de Castello, titulárny arcibiskup Oderza, doterajší apoštolský nunciatus v Japonsku. **-mk-**

Prezident Palestínskej samosprávy u Svätého Otca

Vatikán (3. júna, RV) – Svätý Otec prijal na osobitnej audiencii prezidenta Palestínskej samosprávy Mahmuda Abbasa, ktorý sa následne stretol so štátnym sekretárom Tarcisiom Bertonom a sekretárom pre vzťahy so štátmi Domeniquem Mambertim.

Vo vzájomných rozhovoroch sa osobitne zamerali na nevyhnutnosť nájsť spravodlivé riešenie pretrvávajúceho izraelsko-palestínskeho konfliktu, aby sa zabezpečilo rešpektovanie práv všetkých, a to predovšetkým naplnením legitímnej požiadavky palestínskeho obyvateľstva na vlastný nezávislý štát. Iba existenciou dvoch štátov, podporovaných medzinárodným spoločenstvom, duchom spolupráce a otvorenosťou pre vzájomné zmierenie, môže vo Svätej zemi nastať pokoj.

Tiež sa dotkli tém, týkajúcich sa situácie kresťanských komunít na Palestínskom území a na Blízkom východe. Tiež sa zdôraznila požiadavka, na pokračovanie príprav vzájomnej Všeobecnej zmluvy medzi delegáciami Svätej stolice a Organizáciou pre oslobodenie Palestíny. **-jš-**

Pápež Benedikt XVI. prijal výkonného riaditeľa Úradu OSN pre drogy a kriminalitu

Vatikán (9. júna, RV) – Pápež Benedikt XVI. prijal na audiencii výkonného riaditeľa Úradu OSN pre drogy a kriminalitu (UNODC) Jurija Fedotova. Počas stretnutia obe strany uznali dôležitosť rastúcej spolupráce UNODCu s náboženskými organizáciami pri podporovaní spoločnosti bez drog a kriminality. Audiencia s pápežom – podľa vyhlásenia UNODC – je príležitosťou na posilnenie súčinnosti s Katolíckou cirkvou najmä v oblasti protidrogovej prevencie, podpory zdravia, boja proti trestnej činnosti, obchodovaniu s ľuďmi a migrantmi. Tieto otázky boli prejednávané v týchto dňoch aj na rokovaniach Jurija Fedotova s arcibiskupom Dominiquom Mambertim, vatikánskym sekretárom pre vzťahy so štátmi a kardinálom Petrom Turksonom, predsedom Pápežskej rady pre spravodlivosť a pokoj. **-mk-**

Linecký biskup Schwarz za voľnú nedeľu

Rakúsko (3. júna, RV) - Linecký diecézny biskup Ludwig Schwarz, hovorca rakúskej Aliancie za voľnú nedeľu, v ktorej sa spájajú cirkvi a odbory, vo vyhlásení z 30. mája 2011 zdôrazňuje potrebu dodržiavania zákonnej úpravy o voľnej nedeľi v rakúskych obchodoch:

„Tých 52 voľných nediel v roku má mimoriadny význam pre zdravie, spojenie života v zamestnaní a v rodine, ako aj pre občiansku spoločnosť. Spoločná voľná nedeľa poskytuje voľnosť podľa možnosti čo najviac ľuďom a posilňuje sociálnu súdržnosť. Rakúsko je svojou voľnou nedeľou vzorom pre mnohé krajiny, v ktorých je čas veľmi individualizovaný. V celej Európe konštatujeme stále väčšiu potrebu ľudí mať spoľahlivý čas oddychu a čas pre rodinu a spoločenstvo. Ľuďom ide prednostne o ich dôstojnosť, nie o konzum“. „V súčasnosti už môžeme pozorovať európsky trend za voľnú nedeľu,“ vyjadril biskup svoje presvedčenie a podložil ho vznikom Európskej aliancie za nedeľu.

Linecký biskup Ludwig Schwarz vydal toto vyhlásenie v súvislosti so sťažnosťami viacerých viedenských obchodníkov, podanými na Rakúsky ústavný súd, ktorými chcú s argumentom práva na slobodné podnikanie dosiahnuť zrušenie platných zákonov o otváracích hodinách obchodov.

-jak-

Ustanovujúca konferencia „Európskej aliancie za nedeľu“

Belgicko (3. júna, RV) - Pridaná hodnota synchronizovaného voľného času – toto bude hlavná téma konferencie Európskej aliancie za nedeľu (EaZN), ktorá sa bude konať v Bruseli 20. júna 2011. Ide o ustanovujúcu konferenciu vznikajúcej európskej aliancie, ktorá si kládie za cieľ zasadzovať sa za voľnú nedeľu a za primeraný a dôstojný pracovný čas. Organizuje ju Európsky hospodársky a sociálny výbor EÚ. V zakladajúcom vyhlásení k vytvoreniu EaZN je citovaný článok 31 Charty základných práv Európskej únie:

1 - Každý pracovník má právo na pracovné podmienky rešpektujúce jeho zdravie, bezpečnosť a dôstojnosť.
2 - Každý pracovník má právo na obmedzenie maximálneho pracovného času, na denný a týždenný odpočinok a každoročnú platenú dovolenku.

V citovanom dokumente aliancie sa ďalej uvádza: „Európska aliancia za nedeľu podporuje ochranu zdravia a bezpečnosť pracovníkov a ich právo na obmedzenie maximálneho pracovného času a týždenný interval odpočinku, zásadne v nedeľu; podporuje rešpektovanie kolektívnych zmlúv týkajúcich sa organizácie práce,

ktoré sú dôležité pre spoločenské zmluvy v modernej spoločnosti; varuje pred rastúcim ekonomickým tlakom, ktorý narúša národnú legislatívu týkajúcu sa pracovných podmienok; zaväzuje sa k ochrane a podpore voľnej nedele a primeranej pracovnej doby; vyzýva európske inštitúcie, aby zabezpečili ochranu nedele ako v princípe spoločného dňa odpočinku v rámci týždňa v EÚ; vyzýva EÚ, aby príslušnými iniciatívami na zabezpečenie voľnej nedele bez práce a primeranej pracovnej doby lepšie zaisťovala, že právne predpisy EÚ a pravidiel vnútorného trhu budú zaručovať ústredné miesto bezpečnosti a zdraviu, rovnováhe práce a života a sociálnej súdržnosti; apeluje na vlády členských štátov EÚ, aby prevzali zodpovednosť za zlepšenie, implementáciu a presadzovanie existujúcej legislatívy a kolektívnych zmlúv.“

Európska aliancia za nedeľu ako sieť národných aliancií pozýva občiansku spoločnosť (rodiny, športové zväzy atď.), národné a miestne združenia za voľnú nedeľu, odborové hnutia, sociálne zodpovedných zamestnávateľov, cirkvi a náboženské spoločnosti, aby sa pripojili k tejto aliancii a angažovali sa na podporu ochrany voľnej nedele a primeranej pracovnej doby. EaZN vyzýva všetky demokratické politické strany, aby podporili túto aktivitu a podnikli nevyhnutné kroky prostredníctvom demokratických inštitúcií a médií smerom k ochrane voľnej nedele a primeranej pracovnej doby.

-jak-

Nominácia indického arcibiskupa na Nobelovu cenu za mier

India (7. júna, RV) – Cirkev v Indii podporuje nomináciu Mons. Thomasa Menampampila, arcibiskupa Guwahati v Severovýchodnej Indii, na Nobelovu cenu za mier: „Bolo by to legitímnym uznaním jeho záväzku a odhodlania daného pred viac ako 25 rokmi: budovať mier a harmóniu“, povedal P. Joseph Babu Karakombil, hovorca Konferencie biskupov Indie pre agentúru Fides. „Arcibiskup Menampampil desaťročia neúnavne pracoval za mier, zmierenie a stabilitu severovýchodného regiónu vyznačujúceho sa neustálymi územnými konfliktami a etnickými stretmi. Jeho práca je uznávaná miestnymi náboženskými a občianskymi predstaviteľmi, je známy a oceňovaný v celej Indii a po celej Ázii. Mier a zmierenie v mene evanjelia sú poslaním, ktorému zasvätil celý svoj život. To je dôvod, prečo indickí biskupi podporujú jeho kandidatúru na Nobelovu cenu za mier“, povedal P. Karakombil.

Arcibiskup je v súčasnosti predsedom Konferencie biskupov Severovýchodnej Indie, zároveň predseďá Komisii pre vzdelávanie a kultúru pri Konferencii biskupov Indie. Okrem toho pracuje vo Federácii biskupských konferencií Ázie, v ktorej vedie Komisiu pre evanjelizáciu.

-mk-

Návrh zákona o výstavbe kostolov a mešít v Egypte

Egypt (3. júna, RV) - Ministerstvo pre miestny rozvoj v Egypte pripravilo návrh zákona pre miesta kultu. Sú v ňom priznané rovnaké práva pre kresťanov a moslimov, čo sa týka výstavby kostolov a mešít. Návrh bol rozoslaný cirkevným predstaviteľom krajiny. Mons. Rafic Greiche, hovorca Katolíckej cirkvi v Egypte, považuje tento návrh za dobrý a dúfa, že nebude zmenený na byrokratickej ceste ku konečnému schváleniu. Zákon by mal byť schválený do konca tohto mesiaca.

Nový návrh zákona, ktorý obsahuje šesť článkov, vyjadruje niektoré aspekty, ktoré možno označiť za revolučné. Mons. Greiche uvádza niekoľko z nich: „Predovšetkým môžeme hovoriť o rovnakých pravidlách pre stavbu mešít a kostolov. Ku koncu Mubarakovho režimu parlament plánoval schváliť zákon len pre stavbu kostolov a tým by samozrejme vznikli rozdielne podmienky pri porovnaní so stavbou mešít. V minulosti, pod Mubarakovou vládou, na stavbu kostola bolo potrebné povolenie od prezidenta republiky alebo predsedu vlády. Teraz“ – pokračuje Mons. Greiche – „vydávanie tohto povolenia by malo byť v kompetencii miestnych autorít. Dôležitým faktom je ale limit dvoch mesiacov, počas ktorých miestne autority musia reagovať. Ak neodpovedajú, kresťanská komunita môže začať s výstavbou. V minulosti to, čo blokovalo stavbu kostolov bola práve byrokracia. Šli sme do kancelárie a nebol tam inžinier; nasledujúci deň zas chýbal iný zamestnanec, a takto to šlo celé roky a roky v neustálom čakaní. Diskrimináciu kostolov“, pokračuje hovorca Katolíckej cirkvi v Egypte, „v porovnaní s mešitami bola viditeľná aj v iných aspektoch. V minulosti sa, napríklad, mohlo žiadať o stavbu kostola len vtedy, ak kresťanská komunita mala istý počet veriacych (100.000). V návrhu nového zákona už nie je táto podmienka. Ani verejná bezpečnosť nemôže do toho zasahovať. V minulosti bezpečnosť mala moc blokovať výstavbu zo skutočných dôvodov, alebo falošných. Byrokracia a verejná bezpečnosť sa pokúšali blokovať výstavbu kostolov na všetkých možných úrovniach. Naproti tomu pri výstavbe mešít všetko išlo vždy hladko. Úplne iný problém sa však týka bezpečnosti samotných kresťanov, ktorí - aj keď už majú kostol - nemôžu ho používať kvôli nebezpečenstvu, ktoré predstavujú fundamentalistické skupiny a salafiti. Tento problém“ – pokračuje Greich – „je cítiť v niektorých oblastiach, ako je Egypt, Luxor alebo Armani, ale v iných častiach krajiny je situácia po-

kojnejšia. Tento nový zákon je dôležitý najmä pre nové mestá, ktoré vznikajú okolo Káhiry, kde sú potrebné kostoly. Avšak v dedinách, na veľmi chudobných miestach, fundamentalisti bránia výstavbe kostolov. Dúfam, že tento návrh sa nezmení.“

-pd-

Cirkev na Filipínach hovorí „nie“ legalizovaniu rozvodu

Filipíny (7. júna, RV) – Katolícka cirkev na Filipínach sa zapojila do kampane proti rozvodu a jeho legalizácii v krajine. Na Filipínach ide o novú a eticky citlivú tému, do ktorej sú vtiahnuté aj kresťanské komunity. Podobná rozporuplná debata vypukla v krajine ohľadne demografickej kontroly a plánovaného rodičovstva a v súčasnosti prebieha v parlamente diskusia o tzv. reprodukčnom zdraví, ktorá odporuje učeniu Cirkvi, keďže je v rozpore s katolíckou morálkou. Filipíny sú jednou z mála krajín, v ktorých rozvod nie je legalizovaný.

„Byť krajinou, v ktorej rozvod nie je legálny, je česť, na ktorú by mal byť každý filipínsky občan hrdý. Láska k rodine je srdcom filipínskej kultúrnej identity a nemôže byť zničená rozvodom“, uviedol Mons. Oscar Cruz, emeritný arcibiskup Lingayen-Dagupanu, hovoriac tak – v mene filipínskych biskupov – vo vyhlásení pre agentúru Fides. „Oba návrhy zákona – o reprodukčnom zdraví a o rozvode – sú importované a sú výsledkom globalizácie“, poznamenáva arcibiskup.

O téme rozvodu na Filipínach sa diskutovalo už v marci minulého roka po prieskume „Social Weather Stations“, v ktorom sa uvádza, že 50% opýtaných súhlasí s legalizovaním rozvodu, 33% bolo proti a 17% bolo nerozhodnutých alebo sa zdržali hlasovania.

Parlamentná komisia pre revíziu právnych predpisov má teraz v tzv. „House Bill 1799“, nazývaného aj „Zákon o rozvode“. Podľa autoriek návrhu zákona, poslankyň Gabriely A. Ilaganovej a Emerenciany De Jesusovej, „vysoký počet žiadostí o vyhlásenie „neplatnosti manželstva“ od roku 1988 podľa čl. 36 Zákona o rodine, poukazuje na existenciu tisíce párov, ktoré by chceli anulovať ich manželstvo“. Takisto by mali byť zväžené početné prípady domáceho násillia v krajine.

Cirkev vyjadrila svoj nesúhlas s legalizáciou rozvodu. Kardinál Vidal, emeritný arcibiskup arcidiecézy Cebu, zdôraznil, že „Ústava a Zákon o rodine zaručuje ochranu manželstva a rodiny a návrh zákona je preto protiústavný“. Mons. Juan de Dios Pueblos, biskup Butuanu, povedal, že „právo na rozvod by prinieslo nemravnosť v spoločnosti“ a Mons. Ramon C. Arguelles, arcibiskup arcidiecézy Lipa, vyzval Filipíncov k tomu, aby nenasledovali príklad odkresťančených krajín.

-pd-

Apoštolský nuncius Svätej Stolice na Ministerstve obrany SR

Slávnostnej bohoslužbe v kaplnke Ministerstva obrany SR zasvätenej sv. Jurajovi, patrónovi vojakov predsedal 8. júna 2011 apoštolský nuncius na Slovensku arcibiskup Mons. Mario Giordana spolu s vojenským ordinárom Mons. Františkom Rábekom, generálnym vikárom Mons. Františkom Počurkom a kaplánmi Ordinariátu OS a OZ SR za účasti príslušníkov a zamestnancov Ministerstva obrany SR. Veriaci patriaci do vojenskej farnosti sv. Juraja tak oslávili odložený odpust, ale zároveň medzi sebou mali možnosť privítať zástupcu pápeža Benedikta XVI., ktorý im priniesol aj jeho osobný pozdrav a apoštolské požehnanie. V homílii Mons. Giordana priblížil prítomným osobnosť rímskeho vojaka sv. Juraja, veľkomučeníka a patróna vojakov, a jeho svedectvo kresťanského života a vernosti Bohu. Vyzval ich zároveň k nasledovaniu jeho príkladu, k svedomitému plneniu povinností a životu podľa evanjelia. „Buďte verní Bohu, buďte zodpovednými svedkami viery a v spolupráci s Božou vôľou sa podieľajte na budovaní lepšej spoločnosti. Nech rastie vaša viera, nech vás na príhovor sv. mučeníka Juraja žehná Pán Boh“ uzavrel apoštolský nuncius svoj príhovor. Na záver slávnosti odovzdal Mons. Giordana medailu Svätej Stolice za zásluhy o Katolícku Cirkev tajomníkovi ordinára Ing. Jozefovi Čahojovi, prijal dar a poďakovanie od generála Vývleka a s prítomnými veriacimi sa stretol na skromnom agapé. Mons. Giordana bol v poradí druhým apoštolským nunciom v histórii, ktorý navštívil Ministerstvo obrany. Pred ním tak učinil apoštolský nuncius Mons. Luigi Dossena v roku 1996.

-tu-

Staré Hory pri 300. výročí nájdenia milostivej sochy Panny Márie

Na počesť Matky Božej sa v sobotu 4. júna 2011 zišlo na Starých Horách približne štyritisíc pútnikov. Program 300. výročia nájdenia milostivej sochy Panny Márie sa začal rannou svätou omšou v Bazilike minor, ktorú celebroid Mons. Ján Krajčík, dekan z Katedrály sv. Františka Xaverského v Banskej Bystrici. Po svätej omši vyšiel z Baziliky slávnostný sprievod so sochou Fatimskej Panny Márie na Studničku, kde nasledovalo hudobno-slovné pásmo v podaní Starohorského chrámového zboru, miestneho mládežníckeho zboru Medici a Starohorského banického spevokolu Haliar. Modlitbu posvätného ruženca otvoril príhovorom správca pútnického miesta a farnosti páter Stanislav Miernik OCD. Zamyslenia k slávnostnému ružencu predniesol diakon Tomáš Štefina.

Slávnostnú svätú omšu na Studničke celebroid diecézny biskup Mons. Rudolf Baláž. V homílii poukázal na symboliku nájdenia duchovnej hodnoty milostiveho miesta. Ako pokračoval, Staré Hory sú jedným z miest, kde sa radikálne zmenili ľudské životy - tu sa naplnia latinské: Per Mariam ad Jesum - skrz Máriu k Ježišovi. Mons. Baláž zdôraznil, že púť je spojená s rozmerom pokánia. „Putujme nielen nohami ale predovšetkým srdcom! Podmienkou púte je dôkladné očistenie srdca pri svätej spovedi, „vyzval prítomných. Biskup tiež pripomenul slová blahoslaveného Jána Pavla II., počas pápežskej návštevy na Slovensku v roku 1990: „Viem, že dvojaká láska k Panne Márii a k Petrovmu nástupcovi je vzácné dedičstvo, ktoré vaši predkovia prijali od svätých vierozvestcov Cyrila a Metoda a po stáročia ho odovzdávali z pokolenia na pokolenie. Pokračujte tak aj v budúcnosti!“

Program ukončil biskup Rudolf Baláž modlitbou litánií pred milostivou sochou Panny Márie v starohorskej bazilike.

Zuzana Juhaniaková

Medzinárodné stretnutie jezuitských novicov na Slovensku

Novici Spoločnosti Ježišovej zo Slovenska, Česka, Poľska, Chorvátska, Maďarska, Ruska, Ukrajiny a Kazachstanu sa od 2. do 8. júna stretli na Slovensku. Cieľom stretnutia bolo, aby sa navzájom spoznali a formovali sa v duchu, ktorý sa vyznačuje univerzalitou a prekonávaním hraníc v zmysle katolicity Cirkvi. Práve východné Slovensko je totiž miestom, kde možno vnímať spoločnú prítomnosť tradícií kresťanského Východu i Západu.

Za účasti vyše 30 novicov spolu s ich formátormi sa stretnutie konalo v Centre pre mládež Prešovskej archieparchie Bárka v Juskovej Voli, okr. Vranov nad Topľou. Okrem duchovného programu sa novici venovali športu a najmä spoznávaniu pamätihodností regiónu.

V piatok 3. júna v Prešove navštívili Kalváriu a Exercičný dom sv. Ignáca a stretli sa s prešovským arcibiskupom Mons. Jánom Babjakom SJ, ktorý im predstavil život Gréckokatolíckej cirkvi na Slovensku. Spolu s ním slávil svätú liturgiu v Katedrále sv. Jána Krstiteľa. V ďalších dňoch popri duchovnom programe a výmene skúseností navštívili gréckokatolícke drevené chrámy na východnom Slovensku.

V utorok 7. 6. v Košiciach obdivovali krásy mesta, ktoré bolo svedkom smrti Svätých košických mučeníkov, a božnámili sa s prácou Centra spirituality Východ-Západ Michala Lacka a ďalšími aktivitami košických jezuitov. Spolu s provinciálom P. Petrom Bujkom SJ slávil eucharistiu v jezuitskom Kostole Božského Srdca Ježišovho.

Jozef Bartkovjak

Piati noví diakoni Prešovskej archieparchie

Na sviatok Nanebovstúpenia Pána, 2. júna, prešovský arcibiskup metropolita Mons. Ján Babjak SJ vysvätil v prešovskej Katedrále sv. Jána Krstiteľa za diakonov piatich absolventov Gréckokatolíckej teologickej fakulty Prešovskej univerzity a Gréckokatolíckeho kňazského seminára bl. biskupa Pavla Petra Gojdiča v Prešove. Koncelebroval aj emeritný biskup Mons. Ján Eugen Kočiš, predstavení kňazského seminára a viacerí kňazi.

Novými diakonmi sú Martin Barna, Peter Kačur, Patrik Palčo, Vladislav Petřík a Peter Varga. V homílii vladyka Ján pripomenul krásu sláveného sviatku a svätencov povzbudil k vernej službe. Povedal, že žijeme v dobe, v ktorej je veľa vzdelaných ľudí, ale ešte dôležitejšie je múdro žiť. Poukázal na niektoré osobnosti, ktoré nás už predišli do večnosti a môžeme sa od nich učiť múdreému životu. Napr. blahoslavená matka Terézia z Kalkaty, blahoslavení mučeníci Pavel Peter Gojdič OSBM, Vasil' Hopko, Metod Dominik Trčka CSsR a iní. Oni svoj život opierali o Ježiša Krista. Rôzne vedecké výdobytky sú veľmi dôležité, ale nás nezachránia.

Slová vďaka na konci slávnosti predniesol Peter Varga, ktorý zároveň v mene diakonov poprosil otca arcibiskupa o modlitby. Kňazské vysviacky v Prešove budú v nedeľu 19. júna 2011.

Ľubomír Petřík

70 rokov od založenia Jednoty sv. Cyrila a Metoda

Nedávno uplynulo 70 rokov od založenia Jednoty sv. Cyrila a Metoda a 20 rokov od obnovenia jej činnosti pod názvom Spolok sv. Cyrila a Metoda. V poslednú májovú nedeľu sa zároveň v Michalovciach, sídle spolku, uskutočnilo 6. valné zhromaždenie tejto nábožensko-kultúrnej inštitúcie.

Po privítaní, spoločnej modlitbe a básni od Mikuláša Kasardu účastníkov rokovania pozdravilo Michalovské husľové trio. Hlavnými bodmi rokovania boli správa o činnosti za obdobie 2007-2011, ktorú predniesol predseda o. doc. ThDr. Michal Hospodár, PhD., správa o hospodárení (predniesol správca Ing. Michal Boka, PhD.), správa kontrolnej komisie (Ing. Pavol Kurilec, predseda KK) a voľby spolkových orgánov.

Ako bolo konštatované, spolok má v súčasnosti vyše 3,5-tisíc členov, z toho viac než stovku zakladajúcich, medzi nimi aj 6 našich vladykov (J. E. Kočiš, J. Hirka, J. Babjak, M. Šášik, M. Chatur a P. Rusnák). K tradičným aktivitám patrí každoročné vydávanie knižného kalendára a podielových kníh. Okrem nich spolok vydal ešte ďalších osem titulov vrátane dvoch zborníkov z odbor-

ných seminárov. Z ďalších možno spomenúť pomoc pri záchrane starých liturgických kníh, predmetov a fresiek (Lesné) s vysokou historickou hodnotou, zasadnutia výboru vo farnostiach či odhalenie pamätnej tabule zakladateľovi a správcovi Jednoty ThDr. Jánovi Murínovi.

Voľby rozhodli, že nový výbor aj naďalej bude pracovať pod vedením o. Michala Hospodára v zložení: Ing. Vladimír Miroššay a Ján Poprik (podpredsedovia), Ing. Michal Boka (správca), o. Mgr. Marek Badida, MUDr. Juraj Duda, Ľubomír Kušník, Mgr. Ingrid Lukáčová, o. Mgr. Matúš Marcin, o. Mgr. Jozef Matejovský, o. ThDr. Ľubomír Petřík, PhD., Anna Sevková (pokladníčka), PhDr. Ernest Sirochman a o. Doc. ThDr. Andrej Slodička, PhD. Trojčlennú kontrolnú komisiu tvoria: Ing. Pavol Kurilec, Tatiana Knapiková a Mgr. Vladimír Jurčenko.

Súčasťou programu rokovania VZ bolo aj podpísanie dohôd o spolupráci medzi Spolkom SCM a Spoločnosťou sv. Gorazda, vyhlásenie čestných členov Spolku sv. Cyrila a Metoda MUDr. Juraja Dudu a prof. PhDr. Petra Libu, PhD., prezentácia nových publikácií o Jozefovi Pichonskom, o. Jozefovi Knežovi a básnikoch Mikulášovi Kasardovi, Mons. Jozefovi Tóthovi a Jurajovi Padovi.

Po rokovaní VZ sa v Chráme Svätého Ducha pri kláštore o. Redemptoristov uskutočnila ďakovná sv. liturgia. Predsedal jej košický eparcha vladyka Milan, ktorý v homílii vyzdvihol záslužnú činnosť nášho cyrilo-metodského spolku. Na záver odovzdal o. Michal Ďakovné listy Spolku SCM vladykovi Milanovi, Mgr. Andrejovi Lakatošovi, Ing. Borisovi Voroňákovi, rodinám Murínovej, Pichonskej a Knežovej, poďakovanie Paulíne Kočišovej a Jozefovi Koritárovi a plakety novým zakladajúcim členom.

Ján Poprik

Fatimská sobota v objatí detí

Júnová fatimská sobota v Klokočove motivovala k účasti popri dospelých pútnikoch predovšetkým prvoprijímajúce deti. Na nich bol zameraný bohatý duchovný program, ktorý pripravila Rada pre rodinu Košickej eparchie. Svätú liturgiu slávil protosynkel Vladimír Tomko. V kázni o. Dávid Zorvan poukázal na to, že skutočné priateľstvo nemôže byť virtuálne cez sociálnu sieť. Skutočné priateľstvo vytvára osobný vzťah a takým priateľstvom je aj viera v Boha. Kristus je prvý, ktorý nám predstavil taký dôverný vzťah ku svojmu Otcovi. Ďalej sa zameril na kresťanských otcov, bez ktorých je ťažké odovzdať vieru v našich rodinách. „Zachráňte otcov a budú ženy aj deti,“ povedal doslovne.

Po liturgickej časti boli pre deti pripravené viaceré atrakcie v pútnickom areáli. Rodičia si mohli vypočuť povzbudivé slová o. Dávda, ktorými doplnil svoj výklad o rodičovskej autorite v rodinnom živote, realizovanej pri stole, modlitbe a lôžku.

Michal Hospodár

Devätnásty ročník Festivalu Lumen sa skončil predčasne

Tmava (5.6.2011, TK KBS) Prvýkrát museli organizátori prerušiť sobotný program na hlavnom pódiu krátko pred pol desiatou večer. V Trnave predpovedal SHMU silnú búrku sprevádzanú bleskami. Organizátori nechceli ohroziť bezpečnosť podujatia, preto sa rozhodli vystúpenie Chipa Kendalla prerušiť a odporučili návštevníkom včas opustiť otvorenú plochu námestia. „Životy ľudí, pre ktorých Festival Lumen robíme, sú pre nás dôležitejšie, ako koncerty. Čakali sme do poslednej chvíle, ináč sme rozhodnúť naozaj nemohli,“ informoval Lukáš Hríbik, projektový manažér festivalu. Po upokojení poveternostnej situácie sa Chip na pódium vrátil s niekoľko tisícovým davom už len rozlúčiť. Podľa harmonogramu sa v koncertoch pokračovalo, no situácia s nepriaznivým počasím sa zopakovala počas koncertu headlinera Newsboys. Program na hlavnom pódiu organizátori definitívne ukončili o 22:40. Festival zavŕšila polnočná omša v Katedrále sv. Jána Krstiteľa, pred ktorou Newsboys prekvapili a potešili fanúšikov unplugged verziou hitu skupiny dc Talk In the light.

Sobotný program okrem hudby a dažďa naplnili prednášky a workshopy. Prednáškové sály naplnili premiérka Iveta Radičová aj Ján Figel' a Daniel Hevier. Divácky zaujímavým bol program na DOMKA stagei a slovenský gospel v amfiteátri. Počas festivalovej soboty si mohli návštevníci vybrať z multizárovej hudobnej a kultúrnej ponuky.

Počas oboch dní navštívilo Festival Lumen približne 8000 ľudí.

Eva Adamová

Ordinár OS a OZ SR birmoval deti vojakov a príslušníkov väzenskej a justičnej stráže

Vo farskom Kostole Navštívenia Panny Márie v Nitre 5. júna 2011 predstúpili pred vojenského ordinára Mons. Františka Rábeka mladí birmovanci z rodín vojakov a príslušníkov väzenskej a justičnej stráže z Nitry. Po niekoľkomesačnej duchovnej príprave im ordinár Rábek udelil v prítomnosti najbližších príbuzných sviatosť kresťanskej dospelosti.

Vojenský ordinár vo svojom príhovore usmernil birmovancov na cestu ku sláve, ktorá je teenagerom dnešnej doby tak blízka. Vyzval ich, aby hľadali cestu k sláve uskutočňovaním vôle Nebeského Otca tak, aby sa cez ich život stával Boh viditeľným medzi ľuďmi. „Nebudete možno slávni vo svete, ale môžete byť oslávení v nebi. Spolupracujte preto naďalej s Duchom Svätým a jeho darmi, ktoré vám pomôžu na ceste ku skutočnej

sláve, aj znášaním ťažkostí života. Skutočná sláva človeka totiž spočíva v presnom opaku toho, čo si obyčajne ľudia počas pozemského života predstavujú.“

V závere slávnosti udeľovania sviatosti birmovania ordinár každému birmovancovi odovzdal pamätný list a po slávnosti sa spoločne stretli pri slávnostnom obede. Spoločná slávnosť udeľovania sviatosti birmovania v Nitre bola jedným z ovocí spolupráce štvorice miestnych kaplánov Ordinariátu OS a OZ SR pôsobiacich v Nitre a ich starostlivosti o rodiny a deti príslušníkov OS a OZ SR.

Tibor Ujľacký

Posviacka obnoveného chrámu v Rohožníku

V Nedeľu svätých otcov Prvého nicejského snemu, 5. júna 2011, vo filiálnej obci Rohožník (farnosť Ruská Poruba) posvätil prešovský arcibiskup a metropolita Ján Babjak SJ za účasti vладыky Jána Eugena Kočiša, kňazov a hojnej účasti veriacich obnovený exteriér, nový ikonostas a obnovený oltár chrámu Nanebovstúpenia Pána. V homílii nás arcibiskup Ján pozval k jednote v Duchu a opravu a obnovu tohto chrámu použil ako predobraz a zároveň pozvanie k obnove našich srdc.

Po skončení obradov sa miestny kňaz Peter Malcovský poďakoval arcibiskupovi a metropolitovi Jánovi za jeho prítomnosť, posvätenie a povzbudivé slova a vладыkovi Jánovi Eugenovi za jeho prítomnosť a obeť.

Napriek tomu, že v obci žije len 39 obyvateľov, sa vďaka dobrotivému Bohu, obetám veriacich, sponzorom a milodarom podarilo zavŕšiť toto dielo, za čo patrí všetkým poďakovanie.

Peter Malcovský

Autogramiáda šiestich detských kníh o Anjelikovi Riškovi

Dňa 1. júna 2011 sa v Bratislavskom Horskom parku uskutočnila autogramiáda šiestich detských kníh o Anjelikovi Riškovi od autorky - rehoľnej sestry Damiány Bagínovej, ktoré vyšli z produkcie Karmelitánskeho vydavateľstva. Na tejto akcii sa zúčastnili členovia divadelného súboru Malá Múza, ktorí si pre deti pripravili rôzne súťaže. Na jednotlivých stanovištiach mohli deti spoznávať príbehy Anjelika Riška.

Tejto akcie sa zúčastnil aj spisovateľ a maliar Daniel Hevier, ktorý spolu s deťmi pripravil „Výstavu detských obrázkov pre Anjela.“

sr. Damiána, FDC

20 000 ľudí povedalo hlasné ÁNO prirodzenej rodine

Tretí ročník Dňa rodiny na Slovensku, ktorého cieľom bolo zviditeľniť prirodzenú rodinu založenú na manželstve jedného muža a jednej ženy, ktorí s láskou prijímajú deti ako dar, podporiť ju a poukázať na hodnoty, ktoré prináša pre spoločnosť, sa stretol s veľmi živým záujmom a pozitívnou odozvou slovenskej verejnosti. Medzinárodný deň rodiny si vo svete pripomíname už skoro tridsať rokov. Valné zhromaždenie OSN dňa 20. septembra 1993 určilo 15. máj za Medzinárodný deň rodiny a povzbudzuje vlády a krajiny k tomu, aby venovali pozornosť téme rodina a realizovali prorodinné projekty. Na Slovensku je celoslovenským iniciátorom a koordinátorom Dňa rodiny Fórum kresťanských inštitúcií (FKI), ktoré nadviazalo na predchádzajúce dva ročníky. Celoslovenskú záštitu prevzali: minister práce sociálnych vecí a rodiny RNDr. Jozef Mihál a predseda Rady pre rodinu KBS Mons. Milan Chautur.

Do tretieho ročníka Dňa rodiny sa oficiálne zapojilo 18 miest a obcí (Bratislava, Záhorská Bystrica, ranč Abeľland pri Lozorne, Šamorín, Pezinok, Tmava, Nitra, Levice, Mojzesovo, Banská Bystrica, Žilina, Poprad, Prešov, Košice, Holíč, Námestovo, Cífer, Hruštín), ktoré podporili verejné Vyhlásenie ku Dňu rodiny. Na regionálnej úrovni podujatie podporila miestna samospráva a záštitu prevzali primátori miest Bratislava, Nitra, Banská Bystrica, Levice a Žilina ako aj tmavský a košický arcibiskupi. Do Dňa rodiny sa zapojilo vyše 100 partnerských organizácií, 750 účinkujúcich a 800 dobrovoľníkov. Celková účasť verejnosti vo väčšine miest prekročila očakávania organizátorov. Osláv Dňa rodiny sa zúčastnilo približne 20 000 ľudí, pričom najväčšiu návštevnosť zaznamenal Deň rodiny v Nitre – 5 000 účastníkov.

Deň rodiny, ktorého mottom bolo: „aby deti otcov mali, aby mali mamy ...príd' to povedať nahlas!“ prišli na pódium podporiť známe osobnosti kultúrneho, športového, cirkevného i politického života ako napr. minister práce sociálnych vecí a rodiny Jozef Mihál, biskupi Peter Rusnák, Bernard Bober, Milan Chautur a Tomáš Galis. Ďalej Zlatá slávica Zuzana Smatanová, finalistka Československej superstar Dominika Stará, skupina Komajota s Martinom Husovským a jeho manželkou Veronikou, Paulína Ištvanová, Duo Gitanas, husľový virtuóz Arpád Patkoló s manželkou Aniko a dcérou Anabelou - finalistkou súťaže Slovensko má talent, cimbalová muzika Kandráčovci, spisovateľ Daniel Heviér, herec Štefan Bučko s manželkou, europoslanci Miroslav Mikolášik a Anna Záborská, slovenský hokejový reprezentant Michal Hanzuš a mnoho ďalších. Umeľci podporili dané podujatie benefične a prispeli svojim talentom k príjemnej a radostnej atmosfére podujatia.

„Veriť v rodinu znamená vytvárať si budúcnosť,“ povzbudzoval svet pápež Ján Pavol II. Prirodzená rodina, založená na manželstve muža a ženy, ktorí s láskou

prijímajú každé dieťa ako dar, nepatrí do zabudnutia. Je a aj bude vždy veľkou hodnotou, devízou a darom ako pre jednotlivcov, tak aj celú spoločnosť. Nedokáže ju nahradiť žiaden iný model spoluzitia, hoci sa s podsúvaním takéhoto názoru na rôznych fórach čoraz častejšie stretávame. Budúcnosť nielen Slovenska stojí na harmonických rodinách, v ktorých deti majú otcov a mamy - a toto poslanstvo vyjadril nahlas aj tohtoročný úspešný Deň rodiny 2011.

Jozef Predáč

Konferencia: Ľudia bez domova

Sociálna subkomisia KBS spolu s mimovládnyimi organizáciami De Paul Slovakia, Proti prúdu a Inštitút Krista Veľkňaza Žakovce usporiadali v dňoch 2. a 3. júna 2011 konferenciu s názvom „Ľudia bez domova 2011“.

Cieľom konferencie bolo vytvoriť sieť spolupráce, diskutovať o vytváraní systému pomoci ľuďom bez domova a hľadať riešenie páľčivých problémov. Okrem veľkej účasti zriaďovateľov a pracovníkov zariadení poskytujúcich sociálne služby boli prítomné aj zástupkyne MPSVaR.

Diskusia ukázala potrebu zaoberať sa systémom financovania sociálnych služieb, pričom je dôležité vychádzať z reálnych podkladov, potrieb, možností a skúseností. A práve tieto ponúkajú viaceré zariadenia ktoré už prešli určitým vývojom a poskytujú dobré príklady - ako a prečo sa to darí, ale aj identifikáciu problémov. Iniciatívu mimovládnych organizácií v Bratislave k riešeniu systému služieb pre ľudí bez domova predstavil Juraj Barát, zástupca o.z. Depaul Slovensko.

Konferencia sa konala v Žakovciach a účastníci tak mali možnosť oboznámiť sa so zariadeniami, ktoré zriadil Inštitút Krista Veľkňaza na poskytovanie sociálnych služieb ľuďom bez domova - chorým, postihnutým, bezdomovcom, deťom z rozvrátených rodín a ústavov, pomoc sirotám, starým, slobodným matkám a všetkým núdnym, ktorí to potrebujú.

Pri tejto príležitosti navštívil zariadenia Inštitútu Krista Veľkňaza v Žakovciach i bratislavský eparcha a predseda sociálnej subkomisie KBS Mons. Peter Rusnák. Vo svojom príhovore k účastníkom konferencie vysoko ocenil prácu sociálnych pracovníkov, tvorcov a nositeľov projektov na pomoc núdnym a povzbudil klientov týchto zariadení k úspešnému zvládnutiu nastúpenej zmeny v ich životnej situácii. Zvlášť ocenil prácu Ing. Mgr. Mariána Kuffu, Dr.h.c., predstaveného IKV a jeho spolupracovníkov. Na záver konferencie slávil bratislavský eparcha Peter Rusnák spolu s farárom zo Žakoviec Mariánom Kuffom svätú liturgiu v kaplnke Inštitútu Krista Veľkňaza.

Mária Biksadská

Púť k sv. Leonardovi v Doľanoch

V nedeľu 5. júna 2011 sa v Doľanoch konala tradičná púť k sv. Leonardovi, ktorému je zasvätený kostolík zo 14. storočia, postavený na vršku nad obcou, pričom jeho zadnú časť tvorí jaskyňa a je k nemu pristavaná Kaplnka sv. Floriána. Na vrchole vršku stojí Kaplnka sv. Šebastiána a kalvária, ku ktorej vedú zastavenia krížovej cesty. Svätý Leonard, patrón väzňov a zajatcov a ochranca dobytky proti moru bol francúzsky pustovník z 5. storočia. Púť k nemu sa v Doľanoch koná oddávna v siedmu nedeľu po Veľkej noci.

Hlavným celebrantom slávnostnej svätej omše pri kostolíku sv. Leonarda bol farár v Bratislave - Čunove ThDr. Ing. Jozef Jančovič PhD., koncebrovali farár v Doľanoch JCLic. JUDr. Bartolomej Balun a farár Sološnici P. Edward Żakowicz CR. Pútnici prišli na miesto slávenia svätej omše v procesii od Kostola sv. Kataríny, kam sa aj v procesii vrátili po svätej omši, prejdúc okolo kostolíka sv. Leonarda. Súčasne v Kostole sv. Kataríny sa konala aj svätá omša pre starých a chorých, ktorým zdravotný stav nedovoľuje vyjsť ku kostolíku. Hlavným celebrantom tejto svätej omše bol titulárny opát zborovský Mons. ThDr. Ladislav Belás.

Peter Sandtner

Otvorené dvere gréckokatolíckeho kňazského seminára v Prešove

V Gréckokatolíckom kňazskom seminári blahoslaveného biskupa Pavla Petra Gojdiča v Prešove sa v sobotu 4. júna konal Deň otvorených dverí. Gréckokatolícki bohoslovci sa opäť predstavili ako nápadití a štedrý hostitelia. Celý deň prebiehal v hokejovom duchu, teda sa používala hokejová terminológia, čo bolo veľmi zaujímavé a originálne.

Medzi účastníkmi Dňa otvorených dverí bolo okrem iných hostí veľa miništrantov z gréckokatolíckych farností, a tiež 27 kandidátov, ktorí sa tohto roku hlásia do kňazského seminára v Prešove.

Rektor seminára ThDr. Miroslav Dancák, PhD. na začiatku všetkých privítal a vyjadril radosť z toho, že ide o peknú niekoľkoročnú tradíciu, ktorá ponúka príležitosť zviditeľniť kňazskú formáciu bohoslovcov. Poukázal na skutočnosť, že ich každodenný život naplnia nielen modlitba a štúdium, ktoré sú zaiste na prvom mieste, ale aj prirodzená radosť, ktorá patrí k mladým mužom, ktorí uverili Ježišovi Kristovi a vo svojom každodennom živote mu chcú vždy dávať priestor, aby ich viedol životom a po ceste ku kňazskej službe.

Nasledovala beseda s predstavenými kňazského seminára, prehliadka seminárnych priestorov a spoločný obed – guľáš pre všetkých.

Bohoslovci pripravili niekoľko zaujímavých a humorne ladených krátkych videofilmov zo svojho života v seminári, kultúrny program a tiež rôzne workshopy, napr. liturgický, spevácky, šermiarsky, či venujúci sa lukostrelbe, alebo správnej obsluhy pri stoloch a iné. V závere dňa nemohol chýbať koncert bohosloveckej gospelovej hudobnej skupiny Anastasis a nakoniec tombola. Večer, keď sa zatvorili dvere seminára, si bohoslovci po naozaj vydarenom dni zahrali futbal a spolu s predstavenými zdieľali spoločenstvo pri ohni a opekaní.

V prešovskom gréckokatolíckom kňazskom seminári je 45 bohoslovcov a ďalší pätnásť sú na pastoračnom ročníku, absolvujú ho vždy po skončení tretieho ročníka. Po pastoračnom roku pokračujú vo štvrtom ročníku kňazskej formácie a teologického štúdia. **Lubomír Petrík**

Jubileum katolíckych škôl v Nitre

V dňoch 2. – 4. júna 2011 si Spojené katolícke školy v Nitre Gymnázium sv. Cyrila a Metoda a Základná škola sv. Svorada a Benedikta pripomenuli 20. výročie svojho založenia. Mottom stretnutí boli slová Žalmu 115,12: „Pán na nás pamätá a žehná nás.“ Obe školy zriadil nitriansky diecézny biskup Ján Chryzostom Korec 27. mája 1991.

Na slávnosť Nanebovstúpenia Pána 2. júna 2011 celebraval ďakovnú svätú omšu v Kostole Navštívenia Panny Márie nitriansky biskup Mons. Viliam Judák spolu s Mons. Františkom Rábekom, ktorý ako pomocný biskup stál pri zrode škôl a s P. Karlom Walnerom, OCist., rektorom Pápežskej univerzity v rakúskom Heiligenkreuzi, s ktorou má gymnázium dlhoročnú spoluprácu. Koncebrovalo ďalších desať kňazov, z toho dvaja absolventi gymnázia. Po svätej omši nasledoval krátky program, prezentácia o histórii školy a spoločenské stretnutie so vzácnymi hosťami, zamestnancami, sponzormi, rodičmi i zástupcami žiakov.

Piatok 3. júna 2011 bol venovaný žiakom a študentom školy. Po svätej omši zhliadli prezentáciu o histórii školy, film z jej súčasnosti i divadelnú hru „GCM live“, ktorú nacvičili gymnazisti pod vedením sr. Márie Marthe z Rodiny Panny Márie.

V sobotu 4. júna 2011 bolo v priestoroch gymnázia stretnutie absolventov. Začalo sa svätou omšou, ktorú slúžili traja kňazi z radov absolventov. Po nej nasledovalo stretnutie bývalých študentov s pedagógmi spojené s prehliadkou súčasných priestorov školy. **Karol Žák**